

Проблема

І страшно у ліфт заходити, і без нього — ніяк

Винен не тільки час експлуатації...

У луцьких багатоповерхівках й досі не працює майже півсотні підйомників

Євгенія СОМОВА

«Поки грім не вдарить, мужик не перехреситься», — казали наші пращури. У Луцьку, схоже, теж діють за цим правилом. Адже лише після трагедії, що трапилася у будинку № 19-а, що на проспекті Молоді, торік, коли один з підйомників розчавив молоду жінку, згадали про ліфти. Тож міська рада ініціювала їхню перевірку. У вересні минулого року 76 підйомників вимкнули й опломбували. Адже більшість із них відпрацювали відведений для них граничний термін — 25 літ.

Торік, коли один з підйомників розчавив молоду жінку, згадали про ліфти.

Щоб запобігти виникненню аварійних ситуацій при експлуатації ліфтів і загрози здоров'ю та життю мешканців будинків, виконавч повноважень луцького міського голови Григорій Пустовіт видав розпорядження, яким зобов'язав провести до 1 жовтня 2017-го обстеження підйомників-«пенсіонерів». Зазначимо, що серед них були не лише несправні, а й працюючі. Зупинені пасажирські ліфти комунальники планували запустити до нового року, але чимало з них не працюють і досі. Тож мешканці багатоповерхівок змушені підніматися пішки, що, звісно, викликає невдоволення.

Закінчення на с. 6

Ті, що тримають небо

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

Ці спогади — документ кривої епохи.

«СПРОТИВ» ПЕТРА МОСІЙЧУКА

«Дарую свою книгу нині моїй улюбленій «Волині» — такі слова написав автор на примірнику для редакційної бібліотеки

с. 5

РЕКЛАМА

<p>Товари поштою! (097) 683-84-57, (050) 303-75-07, (063) 691-57-45 ТЕЛЕФОНУЙТЕ від 9:00 до 18:00 Акція! При замовленні від ТРЬОХ товарів — ДОСТАВКА БЕЗКОШТОВНА!</p>				<p>Біостальтери Ахт-Бра 380 грн 229 грн Три еластичних біостальтери без швів, гачків та «кісточок» білого, чорного та тілесного кольорів. Розмір відповідає обхвату грудей.</p>	
<p>Енергозберігач 945 грн 559 грн Інфрачервоний пливковий обігрівач-картина не висушує повітря, не спалює кисень. Потужність: 400 Вт/год, (віддача, як від обігрівача на 1,5 кВт). Площа обігріву до 20 кв.м. 100x57 см. Вага 740 г. Виробник - Україна. www.novateplo.com.ua *2 шт. — 1049 грн, *3 шт. — 1527 грн</p>	<p>Зігріваючий килимок для курчат 380 грн 249 грн Ідеально для вирощування курчат та іншої свійської птиці, сприяє швидкому росту і виживанню. Потужність 28 Вт. Розмір 41x30 см. Купуйте 4 килимки - 5-й у подарунок!</p>	<p>Радіоприймач 349 грн 299 грн 3 програвачем музики (mp3) та ліхтариком. Працює від акумулятора, батарейок та мережі.</p>	<p>Тонometr автоматичний 685 грн 499 грн Для вимірювання одним натисканням кнопки артерійного тиску, серцевих ударів за хвилину. У тонометрі застосовані сучасні суперточні мікросхеми.</p>	<p>Машинка для стрижки волосся 380 грн 299 грн Потужна електрична машинка. У комплекті: 4 насадки, ножиці, гребінець, щітка для чистки, мастило.</p>	<p>Заощаджувач газу 380 грн 199 грн Заощаджує до 45%. Працює з котлами, газовими колонками, плитами. Монтуються самостійно. *2 шт. — 299 грн</p>
<p>Апарат для поліпшення слуху 880 грн 299 грн Компактний заушний апарат має 5 режимів гучності. Дасть Вам можливість чути все, що відбувається навколо (підсилює до 40 Дб). *що підсилює до 130 Дб — 399 грн. *10 батарейок — 50 грн.</p>	<p>Відлякувач гризунів та комах 280 грн 149 грн RIDDEX швидко вижене мишей, щурів, тарганів, мурах, павуків, мух, комарів з вашого дому. Діє до 200 кв.м. RIDDEX - 149 грн. *потужніший PEST REJECT — 199 грн.</p>	<p>Акумуляторна бритва 480 грн 299 грн Компактна роторна бритва з трьома бритвеними голівками та вмонтованим тримером.</p>	<p>Супернакопінник 280 грн 199 грн Зроблений із біоктивних матеріалів. Знімає біль, запалення, підтримує хворий суглоб. *антиварикозні гольфи — 199 грн.</p>	<p>Годинник-нічник 349 грн 229 грн Електричний антистресовий будильник-хамелеон, що світиться різним кольором та вимірює температуру.</p>	
<p>Шланг для поливання Xhose 585 грн 299 грн Дуже легкий, компактний, гнучкий, не заламується. Під тиском води збільшується в 3 рази. 15 м — 299 грн, 22,5 м — 399 грн, 30 м — 499 грн, 45 м — 599 грн, 60 м — 699 грн. У подарунок насадка-розпилювач.</p>	<p>Енергозберігач 425 грн 159 грн Заощаджує до 45% електроенергії на місяць, подовжує термін служби електроприладів. Вмикається у розетку.</p>	<p>Зігріваюче електропростирадло 780 грн 449 грн Відпочивайте в теплі і дихайте свіжим повітрям всю ніч. Знімає напругу, м'язові болі і стрес. Потужність: 40-80 Вт/год. Розмір *160x120 см, 2 шт. — 798 грн).</p>	<p>Масажер для спини КОСМОДИСК 680 грн 249 грн пристрій, який зменшує або абсолютно знімає болі в спині і попереку. Приємно зігріває і розслабляє втомлені м'язи спини.</p>	<p>Універсальні ключі 380 грн 249 грн Легко затягнуть чи відкрутять болти, гайки. Замінять ключі від 8 мм до 32 мм. У наборі — 2 шт. Не залишають подряпин.</p>	
<p>Збільшувальні окуляри 420 грн 299 грн Даніють візуальне збільшення будь-якого предмета 160%. Підходять для читання, шиття та виконання всіх робіт, що вимагають великої точності!</p>	<p>Антиблік для водіїв 280 грн 199 грн Захистить очі від світла фар зустрічних машин та сонячних променів. Регульований діалог кріплення.</p>	<p>Кліпса від хронічного риніту 380 грн 149 грн Активно стимулює рефлекторні центри носа і носоглотки. Допоможе позбутися хронічного риніту за 2-3 тижні.</p>	<p>Потужний ліхтарик/ліхтарик-шокер 380 грн 219 грн Зручний, міцний, потужний, водонепроникний. Із алюмінієвого корпусу. *ліхтарик-шокер - 349 грн.</p>	<p>Електроточилка для ножів, ножиць 280 грн 229 грн Безпечно та швидко нагострить ножі, ножиці, ножівки для металу, стамески.</p>	
<p>Овочерізка 480 грн 299 грн Нарізає кубиками, соломкою, скибочками. Натирає овочі, фрукти. Контейнер для нарізаних продуктів. Кнопка для легкого очищення.</p>	<p>Стягуючі джинси Леджис 549 грн 199 грн Зроблять вас на 1-2 розміри стрункішою. Моделюють тіло, підтягують сідниці, приховують боки та живіт. Розміри: S (42-46); L (46-50).</p>	<p>Потужний ліхтарик/ліхтарик-шокер 380 грн 219 грн Зручний, міцний, потужний, водонепроникний. Із алюмінієвого корпусу. *ліхтарик-шокер - 349 грн.</p>	<p>Електроточилка для ножів, ножиць 280 грн 229 грн Безпечно та швидко нагострить ножі, ножиці, ножівки для металу, стамески.</p>	<p>АКЦІЯ ДІЄ до 23.02.2018 р. ДОСТАВКА «УКРПОШТОЮ» (4-10 днів) АБО «НОВОЮ ПОШТОЮ» (2-4 дні). ОПЛАТА ПІД ЧАС ОТРИМАННЯ. ВАРТІСТЬ ДОСТАВКИ ЗА ТАРИФАМИ СЛУЖБИ ДОСТАВКИ (ВІД 35 ГРН). ПОВЕРНЕННЯ ОБМІН ТОВАРУ ПРОТЯГОМ 14 ДНІВ. ЗАМОВЛЮЙТЕ ПОШТОЮ: 43028, м. ЛУЦЬК, АС 27. ПРИ ЗАМОВЛЕННІ ЛИСТОМ ВКАЖІТЬ НАЗВУ ВИДАННЯ, ДЕ ВИ ПОБАЖИЛИ РЕКЛАМУ.</p>	

Погляд

Євгенія СОМОВА,
редактор відділу соціального
захисту газети «Волинь-нова»

ВИБИРАЙТЕ СЛОВА, ПАНОВЕ!

Публічне висловлювання президента США
викликало міжнародний скандал

Свіжий анекдот: Дональда Трампа запитують, чому до Америки не ідуть емігранти із Норвегії? «А ви запитайте їх», — каже. Запитали і почули: «А навіщо нам потрібна ваша смердюча діра?» Таким анекдотом українці відреагували на мовну недбалість американського президента. Звісно, ексцентричний Дональд Трамп — ще той промовець. Те, що говорить не з листочка, написаного для нього, а від себе, часто шокує. Ну не вміє (чи, може, не хоче) чоловік фільтрувати слова. Нещодавно, скажімо, застосував недипломатичний вислів щодо країн третього світу, назвавши їх смердючими дірами. На це відразу відреагували у Південно-Африканській Республіці. Мовляв, наша країна (та й інші, котрі потребують допомоги) не смітник. Заява президента США обурила й мешканців інших країн Африки. 54 з них вимагають від Трампа вибачень. А в ООН її назвали расистською і шокуючою. Глава Білого дому, схоже, зрозумів свій промах, тож узявся виправдовуватися: мовляв, такого не говорив, а образливі слова мені приписали капосні журналісти, однак, що саме казав, не уточнює.

Скандал, який розгорівся, ще раз засвідчує: публічним людям треба думати, що говорити, бо ж слово — не горобець, вилетить — не впіймаєш. Лінгвістичні проколи допускають і наші урядовці, народні депутати. Пригадується, як необережна фраза міністра соціальної політики України Андрія Реви в ефірі телеканалу «112» про те, що українці багато їдять, тому й витрачають коштів більше, ніж німці, підірвала соціальні мережі, викликала хвилю обурень і жартів на зразок «давайте і його з'їмо, якщо ми такі ненажери». А вже українці їдять багато хіба що хліба, картоплі, круп — тобто дешевих продуктів. А ось м'яса, молокопродуктів та фруктів значно менше, ніж німці. Але чиновник, на жаль, цього не зауважив.

Безвідповідальність у висловлюваннях нерідко демонструвала і колишня голова банку країни Валерія Гонтарева. Кожен її публічний виступ приводив до паніки у фінансово-банківському секторі й піднімав курс долара. Не має звички фільтрувати мову й лідер Радикальної партії України Олег Ляшко. Якоюсь, скажімо, він назвав міністрів урядовими даунами. Ті пропустили мимо вух, а от мами «сонячних» діток образилися. Представники Волинської обласної громадської організації батьків дітей із синдромом Дауна навіть надіслали йому листа, де просили не вживати слово «даун», даючи негативну характеристику комусь. А вже вважають: якщо уже нардеп не поважає їхніх особливих чад, то чи зможуть толерантно ставитись до них пересічні громадяни?

«Слово ранило, слово зцілює», — каже народне прислів'я. І депутати, і чиновники різних рівнів не повинні цього забувати. У політиці, державному управлінні, як і в медицині, вважаю, повинен бути принцип: не нашкодь. Тож, панове, якщо вже говорите, то, будь ласка, обгрунтуйте, роз'ясніть доступно народу, що маєте на увазі. Тоді не буде інсинуацій на тему ваших промов і не доведеться перепрошувати. ■

Пам'ять

Навчальний заклад носитиме ім'я випускника-героя

Рішенням сесії Любешівської районної ради Залізницької загальноосвітньої школи І–ІІІ ступенів присвоєне ім'я Івана Пасевича

Тамара УРЯДОВА

Як повідомив начальник відділу освіти, молоді та спорту райдержадміністрації Василь Кух, попередньо відбулася реорганізація Залізницького НВК «ЗОШ І–ІІІ ступенів — дитячий садок» у дві окремі юридичні особи: тепер це загальноосвітня школа І–ІІІ ступенів та дитячий садок «Сонечко» Любешівської районної ради. Тож на згаданій сесії районної ради затвердили статuti обох навчальних закладів і вирішили увічнити пам'ять героя.

Нагадаємо, що 24-річний Іван Пасевич загинув при звільненні села Красне Краснодонського району Луганської області — під час обстрілу терористами з «Градів» він своїм тілом закрити від вибуху двох побратимів, завдяки чому врятував їм життя. ■

Доброго дня вам, люди!

Фото Ніни КОСТРУБИ.

ВІКНО РУБРИКИ: Маріїні рушники — символи України

Рушники, сорочки, блузки, серветки, скатертини, подушки і подушечки, вишиті різнокольоровими нитками, — захоплення прийомної матері із села Сьомаки Луцького району Марії Прус. У хвилини радості й смутку, бо життя ж таке, купається її душа у вишиванках. Не тільки сама захоплюється цим мистецтвом, а й спонукає до цього своїх дітей — рідних та прийомних, хоча, зізнається, що всі вони — рідні. 2003 року сім'я Прусів першою у Луцькому районі взяла на виховання дітей. Таких — десять, з непростими долями, позбавлених батьківського піклування, пройшли через їхню душу і серце.

Якоюсь в одній із установ побачила рушник із вишитими словами: «ЗА УКРАЇНУ, ЗА ЇЇ ВОЛЮ», з Гербом України та її оберегом — червоною калиною. Автор — Марія Прус. При нагоді поцікавилася у добродійки Марії його історією.

— Вишиваю, скільки себе пам'ятаю, у тому числі — й рушники. А ось такий «народився» у перший рік незалежності України, 1991-го. З української символікою вишила сім. Тепер вони — у сільській світлиці села Сьомаки, в обласній організації Союзу українок, в обласному військовому ліцеї з посиленою фізичною підготовкою, в якому навчався наш прийомний син Артур, у Торчинському історичному музеї імені Григорія Гуртового та інших гідних місцях. Зараз вишиваю восьмий, бо відчуваю, що, побачивши такий рушник, люди задумуються над долею нашої країни.

Придивляються діти до маминих шедеврів і самі беруть у руки голку та самостійно вчать класи хрестик до хрестика. З вишивальницею і мамою спілкувалася Ніна Коструба.

ОДКРОВЕННЯ: стежка — автограф життя...

За ніч зима причепурилася. Із даху звисають кришталеві бурульки, ловлячи діаманти сонячних промінчиків. Гілки дерев і кущів закутані у біле, наче у казковій боа з лебединого пуху. Земля застелена м'яким килимом, на якому ще ні слідочка! Ба, ні, ось на місці засипаної снігом стежки розмазисті пунктири—розеточки котячих лап. То сусідська Квіточка вже кудись побігла у справах. Поряд — відбитки нашого Масона, він більший, поважніший, тому лапи грузнуть у снігу значно глибше.

Беру лопату і прогортаю стежку до хати, що поруч із нашою, через двір. Розумію безглуздість своєї роботи, та все ж не зупиняюся, доки не добираюся до порога. Знаю, що цією стежкою ходитимуть хіба що сніги та ще двоє вищезгаданих чотирирапих. У цій хаті жили мої дід Антон і баба Ніна, там я народилася, а потім вона зігрівала велику родину моєї тітки, маминої сестри. Тепер хата порожня. Старші родаки пішли у засвіти, молодші роз'їхалися. Але прогорнута в снігу стежка — то як запрошення повернутися.

А ще, махаючи лопатою, пригадала, як у дитинстві нас врятували від снігового полону сусіди, Поліна Іванівна і Микола Дем'янович Бондаренки. Цілу ніч мело так, що кучугура біля вхідних дверей зрівнялася із дахом, і ми з мамою не змогли їх відчинити. Сусіди ходили через наш двір по воду до криниці. Помітили, що від нашого порога нема стежки і все зрозуміли. Але визволили нас десь під обід, і я того дня не пішла в школу, яка знаходилася за сім кілометрів. Що не кажіть, а стежка — то таки автограф життя, написаний вами, або для вас.

ВИЗНАННЯ: премію імені Василя Кмецинського вручили голові краєзнавців Волині

Сталася ця подія під час творчого вечора «Історія та краєзнавство у долі Геннадія Бондаренка», який відбувся у Волинському краєзнавчому музеї. Уродженець Поділля (м. Сатанів) Геннадій Васильович майже все своє творче життя — науковця, педагога, історика — присвятив Волині. Він — професор Східноєвропейського національного університету ім. Лесі Українки, член-кореспондент Української академії історичних наук, лауреат премії ім. Дмитра Яворницького Всеукраїнської спілки краєзнавців та інших відзнак, адже ось уже майже 30 років очолює Волинську обласну організацію Національної спілки краєзнавців України. З його ініціативи у школах краю був запроваджений факультативний курс «Волинезнавство».

Премія імені Василя Кмецинського, першого директора місцевого краєзнавчого музею, була заснована Камінь-Каширською районною радою на відзначення тих, хто найбільше прислужився дослідженню минувшини цього краю.

Вручив її Геннадієві Бондаренку керуючий справами Камінь-Каширської районної ради Валерій Хитрик. Оскільки ж новий лауреат того дня (на Водохреще) був ще й іменинником, то вітання приймав подвійні — і з нагородою, і з днем народження. А прозвучали вони від цілої плеяди науковців, істориків, краєзнавців, музейних працівників, журналістів краю. А вже Геннадія Васильовича шанують не лише за наукові досягнення, а й за людяність, почуття гумору, вміння підтримати у важку хвилину і невичерпний оптимізм.

Сонце сьогодні зійшло о 8.07, заїде о 16.53. День триває 8 годин 46 хвилин. Місяць в Овні. 7/8 дні Місяця. Новий Місяць 17 січня.

ІМЕНІННИКИ:

23 — Григорій, Марко, Павло, Макар, Анатолій.

24 — Федот, Феодосій, Федір, Михайло, Степан, Терентій.

МУДРІСТЬ: поладнати з небесами...

«Сенс віри полягає не в тому, щоб оселитися на небесах, а в тому, щоб небеса поселити в собі».

Томас ХАРДІ,
англійський письменник
(1840—1928).

КАЛЕНДАР: соборність

— значить єднання

Вчора країна відзначила День соборності — возз'єднання Української Народної Республіки (УНР) і Західно-Української Народної Республіки (ЗУНР). Хоч в істориків є різні погляди на цю подію, але саме 22 січня 1918 року вперше у ХХ столітті була проголошена українська незалежність, а 24 серпня 1991-го відбулося її відновлення. Символом прагнення нашого народу до волі та єдності став живий ланцюг, який поєднав Київ, Львів та Івано-Франківськ. У цій незабутній акції 1990 року взяли участь понад півмільйона українців.

Цьогорічний День соборності України в Луцьку відзначили спільною молитвою та покладанням квітів до пам'ятного знаку Борцям за незалежність України, пам'ятника голові Центральної Ради УНР Михайлу Грушевському, хвилиною мовчання в пам'ять тих, хто віддав своє життя за єдність держави у наші дні, в боях на Сході. Героїв ушанували представники влади, громадських організацій, духовенство, просто лучани. Відбулася громадська акція «Ланцюг єднання» на мосту між проспектами Перемоги та Соборності. А в приміщенні Волинського академічного обласного театру ляльок лучани та гості міста подивилися історично-музичну композицію «Нас не роз'єднати, як не спинити течії Дніпра».

ПОГОДА: вночі

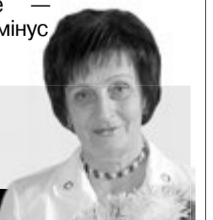
трохи приморозить

За прогнозом чергового синоптика обласного гідрометеоцентру Світлани Дриганюк, сьогодні — мінлива хмарність, без опадів, на дорогах ожеледиця. Вітер східний, 3—8 метрів за секунду. Температура повітря по області — 3—8, у Луцьку — 4—6 градусів морозу. 24-го — мінлива хмарність, без опадів, на дорогах ожеледиця. Вітер південний, 5—10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 9—14 градусів нижче нуля, вдень — від мінус 4 до плюс 1. 25-го — мінлива хмарність, без опадів, на дорогах ожеледиця. Вітер південно-східний, 5—10 метрів за секунду. Температура повітря по області вночі — 2—7 градусів морозу, вдень — від мінус 2 до плюс 3.

За багаторічними спостереженнями, найтепліше 23 січня було 1993 року — плюс 10, найхолодніше — 2006-го — мінус 26 градусів.

Ведуча
рубрики
Валентина
ШТИНЬКО.

Тел. 72-38-94

■ Резонанс

Колаж із сайту epravda.com.ua.

Колишні власники ПриватБанку називають «маячнею» висновки аудиту.

Олігарх Коломойський украв в українців 5,5 мільярда доларів

Про це стверджують детективи авторитетної міжнародної компанії «Кролл» із штаб-квартирою в Нью-Йорку

Василь РОГУЦЬКИЙ

У гривнях це взагалі гігантська сума — приблизно 150 мільярдів. За ці кошти, наприклад, можна півроку платити пенсію українцям. Схема виводу грошей проста — вкладники несли гроші у ПриватБанк, а його колишні власники (Коломойський та Боголюбов. — Ред.) роздавали їх «своїм» людям. Останні ж у більшості випадків кошти або не повертали, або прострочували платежі. Це і призвело до озвучених гігантських збитків банку, які була змушена компенсувати після його націоналізації держава — тобто усі українці. Сам олігарх, до речі, називає результати розслідування «маячнею». «Основне питання: коли і куди вивели гроші?» — вимагає він відповіді у детективів.

Однак зараз уже державний Приват-Банк намагається відсудити у колишніх його власників 2,5 мільярда доларів. Тож на час розслідування у грудні минулого року Високий суд Англії видав наказ про всесвітній арешт активів Ігоря Коломойського та Геннадія Боголюбова саме на цю суму — 2,5 млрд доларів. І розслідування

«Тут уже не звинуватиш «режим Порошенка» в тому, що він купив Високий суд у Великобританії.»

«Кролла», де фігурують ще більші суми, будуть серйозним аргументом на користь Української держави у лондонському суді.

До завершення справи ще далеко, але якщо колишній власник ПриватБанку програє, то викрутиться йому буде важко — щось та таки доведеться повертати. І тут уже не звинуватиш «режим Порошенка» в тому, що він купив Високий суд у Великобританії.

Як пригадаєте, після початку війни Росії проти України Ігор Коломойський чітко став на бік нашої країни. Виходить, зробив це не для того, щоби пліч-о-пліч з іншими українцями відстояти спільну Батьківщину, а лиш через те, щоб мати змогу «доїти місцевих локів» самому, а не ділитися з Путіним? ■

■ Про це говорять

Порошенко відпочив на 14 мільйонів гривень

Із 1 по 8 січня Президент Петро Порошенко провів на Мальдівах, витративши щонайменше 500 тисяч доларів США

Петро МАКАРУК

Про це йдеться у розслідуванні програми «Схеми». За інформацією журналістів, у різдвяній відпустці з Президентом перебували 3 чоловіків, 5 жінок і 2 дітей. На Мальдіви літали приватним літаком Falcon 7X. Його взяли в оренду в турецької авіакомпанії Setair. Разом із простоем це обійшлося близько 154 тисяч євро.

7 днів і 6 ночей Порошенко відпочивав у п'ятизірковому курортному готелі Cheval Blanc. Там фігурував під ім'ям Mr. Petro Incognito (Ukraine). Оселились на найдорожчій віллі курорту, яка розташована на окремому острові. Його оренда коштувала Петру Олексійовичу та його супутникам не менше як 46 тисяч доларів на добу. Отож за 6 днів Президент мав сплатити лише за проживання 276 тисяч. Плюс додаткові витрати у понад 37 тисяч доларів (наприклад, обід коштував приблизно 4 тисячі «зелених»), за які Mr. Petro Incognito розрахувався готівкою.

Тим часом близький до Президента політолог Віктор Уколов вважає, що програма «Схеми» «вийшла за межі жур-

«Хочеться запитати: а хіба Порошенко не знав, коли балотувався у Президенти, що на такій посаді за ним будуть підглядати в усі шпарини?»

налістики і мимоволі взяла участь у гібридній війні», адже на відпочинку Петро Олексійович витрачав не державні кошти, а власні. Політолог назвав програму не розслідуванням, а «підгляданням у шпарину»...

Хочеться запитати: а хіба Порошенко не знав, коли балотувався у Президенти, що на такій посаді за ним будуть підглядати в усі шпарини? ■

Колаж із сайту radiosvoboda.org.

У час війни екзотична відпустка Президента навіть за свої гроші — не виправдання.

■ Пульс дня

У Кабулі загинуло 7 наших співвітчизників

Увечері 20 січня озброєна група із щонайменше чотирьох осіб напала на один із найпопулярніших серед туристів готель Intercontinental Hotel і відкрила вогонь по мешканцях. Усього в приміщенні було понад півтори сотні людей

Гості якраз вечеряли. Терористи були досить стильно одягнуті і спочатку замовили їжу, сіли за столик, а потім дістали зброю і, заявивши, що не вбиватимуть афганців, кричали: «Де іноземці?» Спецназ країни, який працював спільно із західними силами безпеки, оточив територію навколо будівлі, після чого розпочалася перестрілка з бойовиками. Штурм тривав приблизно 17 годин, співробітники служби безпеки закладу, як повідомляють ЗМІ, тікали «без бою», залишивши гостей напризволяще. Згодом відповідальність узяли на себе бойовики «Талібану». Заступник речника Міністерства внутрішніх справ Афганістану Нусрат Рахімі повідомив про 14 загиблих. Серед них 7 українців — п'ятеро чоловіків і дві жінки. Для оперативного вирішення питань з ідентифікацією тіл у Кабул прибув консул із посольства України в Таджикистані. Державна служба з надзвичайних ситуацій України готує літак для доставки загиблих на Батьківщину. В афганській столиці ще залишилися 19 наших громадян. ■

У Бердянську чоловік підірвав трьох поліцейських

Працівники карного розшуку приїшли з обшуком до криміногенного елемента, а він кинув у них гранату

Учора вранці у Запорізькій області постраждали троє правоохоронців. Вони проводили оперативно-розшукові заходи в рамках кримінальної справи. «Під час відпрацювання адреси зловмисник застосував гранату, — повідомив глава

Нацполіції Сергій Князев. — Унаслідок вибуху поліцейські отримали тяжкі осколкові поранення». Медики борються за їхнє життя. Як повідомляють місцеві ЗМІ, інцидент стався у дворі житлових багатоповерхівок — боеприпас активував один із членів групи квартирних злодіїв під час затримання правоохоронцями. Незадовго до вибуху було чути постріли. Сам зловмисник загинув. ■

ПАРЄ очолив італієць-соціаліст

Обрання 31-м президентом Парламентської асамблеї Ради Європи Мікеле Ніколетті не було сенсаційним і навіть не мало жодної нотки інтриги. Адже в організації, окрім офіційного регламенту, є також «неписані правила» — політичні традиції. Одна з них — ротація посади голови між політичними групами

У 2018—2019 роках черга головування наставала у соціалістів, вони і визначили свого кандидата. Тож Мікеле Ніколетті не мав конкурентів, і його за домовленістю політичних груп призначили без формального голосування. Очікується, що італієць обіймає посаду президента наступні два роки — за традицією Асамблеї на цю посаду переобирають на другий рік без дискусій.

Для України важливо, що політик не є російським. Історія його голосувань свідчить: Ніколетті щоразу підтримував проукраїнські

резольюції та правки до них, а також голосував за підтвердження санкцій проти РФ.

Новообраний глава ПАРЄ подякував за довіру, висловлену йому обранням на посаду, та пообіцяв відстоювати європейські права і свободи. Також Мікеле Ніколетті наголосив, що бачить необхідність прикладати зусиль до протидії політичній корупції, яка стала «раковою пухлиною» сучасного світу. До слова, віце-президентом Асамблеї обрано голову української делегації, народного депутата Володимира Ар'єва. ■

■ Прямая мова

Віталій ПОРТНІКОВ, український журналіст, про нову небезпечну тактику Кремля:

Гібридна війна, яку Путін вів проти України протягом останніх трьох років, повинна перетворитися в «гібридний мир». А «гібридний мир» є набагато небезпечнішим, ніж гібридна війна. Так, «гібридний мир» — це збереження життя сотень, а можливо, і тисяч людей, які неодмінно загинуть, якщо гібридна війна триватиме. Але сенс «гібридного миру» — домогтися загибелі самої Української держави.

■ Із перших уст

«ЦЕ НЕ МОБІЛІЗАЦІЯ, А ВІЙСЬКОВІ ЗБОРИ»

На прес-конференції обласний комісар полковник Роман Кулик пояснив, чому зараз волиняни отримують повістки

Кость ГАРБАРЧУК

У ЛЮТОМУ — НАВЧАННЯ РЕЗЕРВІСТІВ ПЕРШОЇ ЧЕРГИ

Відтоді, як навесні 2014-го розпочався військовий конфлікт на Сході України, пройшло шість хвиль мобілізації. Понад 8 тисяч волинян були призвані у Збройні сили, воювали в АТО і мають бойовий досвід. Наші земляки одними з перших стали на захист України. Обласний військовий комісар Роман Кулик пояснив, чому тепер усіх демобілізованих, хто не залишився в армії за контрактом, але придатний за станом здоров'я, зараховують на військову службу в оперативному резерві першої черги.

Такі досвідчені бійці призначені для доукомплектування бойових частин та інших формувань. Вони звільнені в запас зі строкової служби і мають військово-облікову спеціальність та перебувають на обліку.

— Минулого року районні військові комісаріати області призвали понад 1200 резервістів, з них 85 офіцерів, — розповів полковник Кулик. — Відповідно до плану підготовки, на Волині у 2018-му проведуть 30-денні збори у 19 військових частинах, 15-денні — в одній частині й перевіроючі впродовж однієї доби — у 2 підрозділах. Зараз уже працюють медичні комісії для відбору резервістів у нашу волинську 14-ту бригаду. Тому чимало чоловіків нині отримують повістки. Ми лише хочемо роз'яснити ситуацію, щоби зняти напругу у суспільстві та спростувати всі чутки — це ніяка не мобілізація, а звичайні військові навчання. І роз-

На фото (зліва направо): Сергій Соловський, Юрій Кучер, Роман Кулик, Дмитро Маруха, Віталій Сачевчич.

Хочу заявити офіційно, щоб громадяни знали: ніяких спеціальних постів на митницях та контрольно-пропускних пунктах у місцях перетину державного кордону від військових комісаріатів немає.

почнуться вони у лютому цього року на території Волинської області. Закликаю наших резервістів взяти в них участь.

За словами пана комісара, восени минулого року вже відбувалося навчання корпусу резерву. В цих зборах брало участь понад 500 волинських воїнів у складі 63-ї окремої механізованої бригади.

Як проходять самі навчання, розповів запрошений на зустріч із пресою резервіст Сергій Соловський:

— Минулого року я брав участь у військових зборах «Непохитна стійкість — 2017». Як зв'язкицю освоював новітні засоби комунікацій у навчально-тренувальному центрі в Полтаві. Далі було продовження на військово-

му полігоні. Вважаю, що подібні практичні заняття в нинішніх умовах, коли нам необхідна сильна й боєздатна армія, яка захищає свою країну від сусіда-агресора, важливі та потрібні.

Пан Сергій підкреслив, що речове та харчове забезпечення резервістів було дуже добрим. Це вже не ті часи, коли армія не мала що їсти та не було нормального обмундирування й сучасного озброєння.

НА КОРДОНІ НІХТО ВІЙСЬКОВОЗОВОВ'ЯЗАНИХ НЕ ПЕРЕВІРЯТИМЕ

Роман Кулик пояснив, яким чином відбувається оповіщення військовослужбовців, та акцен-

тував увагу на одному важливому моменті:

— Хочу заявити офіційно, щоб громадяни знали: ніяких спеціальних постів на митницях та контрольно-пропускних пунктах у місцях перетину державного кордону від військових комісаріатів немає. А то до мене останнім часом телефонують волиняни й розповідають, що ніби якісь представники зі списками перевіряють військово-облікові документи. Ніхто не має права цього робити. У нас таких вказівок немає. Тим більше, що ми вже відмовилися від тієї практики, щоб надавати довідки для оформлення закордонного паспорта чи якихось інших документів, котрі обмежують свободу пересування громадян.

За словами комісара, Волинь уже готується до весняного призову, який розпочнеться у квітні.

Присутній на прес-конференції офіцер зенітно-ракетного полку, заступник командира роти, молодший лейтенант Віталій Сачевчич розповів про свій підрозділ:

— Як відомо, засоби протиповітряної оборони не використовують на передовій. У Володимирі-Волинському в грудні 2016-го почалося формування зенітно-ракетного полку. Я не кадровий військовий, працював педагогом. Але вирішив служити за контрактом. Для завершення комплектування нашого підрозділу запрошуємо чоловіків, які мають спеціальності зенітно-ракетного профілю, а також водіїв категорій В і С, кранівників, екскаваторників, автоелектриків, майстрів-слюсарів, монтажників, електрозварювальників та кухарів.

Його доповнив Роман Кулик, який зазначив, що у Збройних силах України є чимало вакансій, головне, аби контрактники були придатними за станом здоров'я. Якщо немає спеціальності, то направляють у центри підготовки. ■

■ Новини

БАТЬКІВ УРЯТУВАЛИ, А СИН УЖЕ БУВ МЕРТВІЙ

20 січня вранці до диспетчера служби порятунку надійшло повідомлення, що у Володимирі-Волинському на вулиці Академіка Глушкова, 36 горить цегляний житловий будинок

Валентин МИШКО

На місце події оперативно прибули працівники 7-ї державної пожежно-рятувальної частини Княжого міста. У ході розвідки вони виявили тіло 43-річного чоловіка. Крім того, з'ясувалося, що в задимленому приміщенні знаходяться батьки загиблого. Вогнеборці одразу ж евакуювали потерпілих у безпечне місце. Від госпіталізації вони відмовилися.

Ймовірна причина пожежі — необережне поводження з вогнем при курінні. ■

ЧОЛОВІК МОЖЕ ЗАЛИШИТИСЯ БЕЗ НІГ

У реанімаційне відділення Камінь-Каширської центральної районної лікарні було доставлено 56-річного мешканця села Осівці Анатолія Б. з діагнозом «переохолодження та обмороження»

Іван КАПУЛА

Урайони — це перша жертва цьогорічних морозів. Ну а холод, як відомо, легковажності не прощає. ... Як розповіли осівчани, Анатолій Б. того дня пішов

до друга. Засиділися за чаркою допізна. Він (чомусь без верхнього одягу) додому не зміг дійти — при дорозі сидів до ранку, аж поки його підібрав водій автобуса, що возить дітей до місцевої школи. Він доправив чоловіка до свого дому, почав всілякими засобами відігрівати його. А ще викликав «швидку». Потерпілого було доставлено в реанімацію. Вчора медики травматологічного відділення Камінь-Каширської райлікарні у телефонній розмові повідомили: не виключено, що ступні обох ніг і пальці рук пацієнту доведеться ампутувати. ■

ВОЛИНСЬКІ СПОРТСМЕНИ ОТРИМАЛИ ОРДЕНИ

Дефлімпійські ігри 2017 року, що відбулися в Туреччині, стали тріумфальними для українців. Наші співвітчизники здобули перемогу у 8 видах. Вчора під час оперативної наради голова облдержадміністрації Володимир Гунчик вручив їм державні нагороди

Кость ГАРБАРЧУК

Орден «За мужність» І ступеня удостоєно Олександра Колодія — чемпіона Дефлімпійських ігор з кульової стрільби, а його особистого тренера Олександра Платонова — орденом «За мужність» III ступеня. Окрім того, за підготовку спортсменів міжнародного класу відзначено орденом «За мужність» III ступеня В'ячеслава Киричука — особистого тренера чемпіона та дворазового срібного призера Дефлімпійських ігор з легкої атлетики Дмитра Вишинського. ■

СМЕРТЬ СПІТКАЛА ПІД ТЕПЛОВОЗОМ

Локомотив, який рухався у напрямку Рівного, вночі наїхав на чоловіка. Медики, що прибули на виклик, уже нічим не могли зарадити бідоласі

Ірина ПАСІЧНИК

Трагедія сталася 19 січня у селі Нова Любомирка Рівненського району. Від отриманих травм потерпілий загинув на місці події, і медики лише констатували його смерть. Чоловік не мав при собі документів, тож, крім обставин самої трагедії, поліцейські встановлюють і особу загиблого. На вигляд йому близько 35–40 років. Був одягнений у камуфльовані штани, кофту сірого кольору, темно-синю куртку, чорні черевики. Тих, кому відомо будь-що про особу загиблого, правоохоронці просять повідомити за номером 102. ■

БОМБИ, МІНИ І СНАРЯДИ ЗНЕШКОДИЛИ ПІРОТЕХНІКИ

До служби порятунку 101 надійшло повідомлення про те, що поблизу автодороги біля сіл Мокрець та Туричани Турійського району виявлені металеві предмети, які нагадують застарілі боеприпаси

Ірина ВАРВАРУК

Спери обласного управління Державної служби надзвичайних ситуацій, які виїхали на місце події, ідентифікували знахідки як авіабомби, мінометні міни, артилерійські снаряди та ручні гранати різного калібру. Після ретельного обстеження території з міношукачами було вилучено всього 97 боеприпасів часів Другої світової війни. Усі небезпечні знахідки знищено на підривному майданчику. ■

■ Фотофакт

БУРШТИН-ВЕЛЕТЕНЬ ВАГОЮ 1 КІЛОГРАМ 400 ГРАМІВ ЗНАЙШЛИ НА РІВНЕНЩИНІ. Новим рекордним уловом вихваляються не легали у соціальній мережі. Матовий камінь, що на світлі виблискує відтінками від жовтого-рячого до майже вишневого, — найбільше цінується.

■ **Ті, що тримають небо**

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

З нетерпінням чекаємо продовження мемуарів.

Колківський патріот у таборі залишився незламним.

«СПРОТИВ» ПЕТРА МОСІЙЧУКА

«Дарую свою книгу нині моїй улюбленій «Волині» — такі слова написав автор на примірнику для редакційної бібліотеки

З Петром Мосійчуком ми знайомі літ двадцять. Один із перших своїх журналістських матеріалів я писав саме про нього. Заслужений працівник культури України понад сорок років керував народним аматорським театром у селищі Колки Маневицького району. Зі своїм колективом побував у багатьох містечках та селах Волині. Невтомний, життєрадісний, талановитий режисер із тонким почуттям гумору має дуже чіпку пам'ять. Коли неодноразово слухав його яскраві та детальні спогади, то ніби дивився документальний фільм. Дуже добре, що Петро Трифонович про один факт своєї багатогранної події біографії — як в юності отримав 25 літ каторги і провів у радянських концтаборах сім років — нарешті написав і видав книгу з промовистою назвою «Спротив». Саме вона найкраще передає його незалежний характер, який ніколи не здається, та неймовірну силу духу колківського патріота. А ще це — документ кривавої епохи, безпосередніх очевидців якої залишилося дуже мало

Кость ГАРБАРЧУК

«ЧОМУ ЦЕ РЕПРЕСОВАНИ ТАК ДОВГО ЖИВУТЬ?»

Побувавши в Колках, ми насамперед запитали автора, з чого починався його власний спротив?

— Яюсь одна жіночка в мене поцікавилася: «Чому це репресовані так довго живуть?» Я їй тоді пояснив, що роки, проведені у таборі, не рахуються, бо то було не життя, — пригадує Петро Трифонович. — Іноді сам дивуюся, адже потрапляв кілька разів у такі катавасії, що думав: уже все — «кришка». Але видно, не пора. Ще не завершив усіх справ...

Бажання розповісти про свої табірні етапи з деталями та подробицями з'явилося у Петра Мосійчука, тільки-но він повернувся з ув'язнення. Став нотувати, поки все було свіжим у пам'яті, але боявся, що кадебісти знайдуть, і він може отримати новий строк. Тому кілька разів волинанин написані спогади знищував. Але час від часу такі фіксував окремі фрагменти. Таким чином поступово створювалася загальна картина й складалася мозаїка, з якої народився солідний том на 320 сторінок. Видання з ілюстраціями та архівними знімками.

— Це не тільки спогади очевидця про радянську репресивну машину, яка безжалюдно знищувала людей, — наголошує автор. — Головна мета книжки — не так розповідь про мене, як про тих патріотів, яких я знав. Не згадати їх — це злочин перед нащадками. Скільки мені довелося почути різних історій і під час своїх табірних етапів, і згодом. Більшості тих людей уже немає на цьому світі, а в моїй пам'яті вони закарбувалися назавжди.

У ГОДОМИЧАХ ПАРТИЗАНИ БРИНСЬКОГО ВБИЛИ 17 БЕЗАХИСНИХ СЕЛЯН

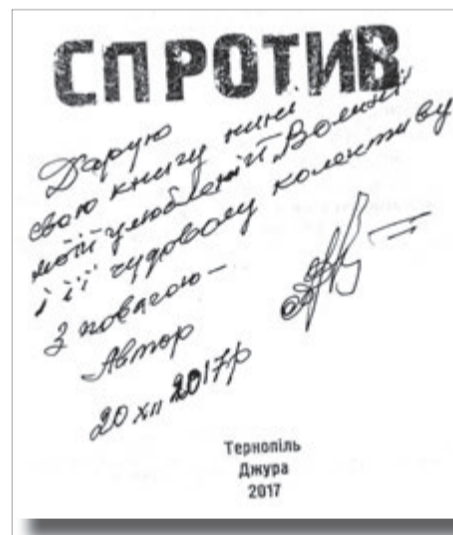
Книга розпочинається з розповіді про центральну пересильну тюрму у Москві на Красній Пресні і спогадів автора про дитинство дорогою до мордовського табору № 16, куди він потрапив якраз на Покрову, 14 жовтня 1948 року.

А свій особистий спротив проти бандитської влади відлічує ще з початку 1944-го, коли від рук червоних партизанів загинув батько і двоє рідних дядьків. Уже

«**Плакати? Ні! Громити, бити всіх, хто вчинив цей нечуваний злочин. За що ви їх, звірі? Я не плавав, а клявся: «Усе своє життя буду вам, гади, мстити, чим тільки зможу!»**»

тоді наївний сільський хлопчина надумав боротися з советами.

— Родом я з Годомичів, це за кілька кілометрів від Колок, — розповідає пан Петро. — Лише нещодавно з книги дослідника храмів Волині Володимира Рожка про Геннадія Шиприкевича дізнався, що мій батько Трифон Мосійчук очолював місцеву «Просвіту». Його вбили кровожерливі упирі «дяді Петі» — Антона Бринського у січні 1944-го — на свято Водохреща. А в Маневичах школа досі носить ім'я цього ката українського народу. Тоді у Годомичах совети знищили 17 невинних людей, вони стріляли без-

захисних селян, як зайців. На похороні, коли у хаті дідової сестри Савети лежало троє закатованих молодих чоловіків — мій батько, його брат Гриць та мамин брат Антон, — закусивши губу, я мовчав, хоча навколо голосили жінки і витирали сльози чоловіки. Плакати? Ні! Громити, бити всіх, хто вчинив цей нечуваний злочин. За що ви їх, звірі? Я не плавав, а клявся: «Усе своє життя буду вам, гади, мстити, чим тільки зможу!»

Після війни юний Петро Мосійчук розпочав свою боротьбу. Оскільки мав хист до малювання, то вирівав з гуми штампай виготовив зо два десятки листівок, які розвісив у сусідніх селах. На них зобразив «вождя всіх народів» Сталіна з простягнутою рукою та з мішком за плечима й написом: «І як його, люди добрі, свята земля носить? Довів народ до голоду і сам хліба просить». Вже тоді годомичський патріот переконався: навіть один у полі — воїн. Разом з однодумцями Петро Мосійчук створив підпільну молодіжну організацію, але у березні 1948-го їх арештували. Після двох виснажливих місяців слідства — суд. І закономірний вирок — 25 років радянських концтаборів. Це була найвища міра, адже саме тоді відмінили смертну кару.

ЗА БУДЬ-ЯКИХ ОБСТАВИН ВДАВАЛОСЯ ЗБЕРЕГТИ ЛЮДСЬКУ ГІДНІСТЬ

Автор образною мовою майстерно й емоційно передає деталі тюремного та каторжного «щасливого» життя. Петро Трифонович зібрав стільки різних неймовірних і трагічних історій своїх побратимів, що книга просто приголомшує своєю страшною документальною правдою. Кожному етапу табірних поневірянь

присвячено окремий розділ. Розпочинаючи з Луцької тюрми і до Мордовії та Караганди. Детальна розповідь очевидця й учасника Норильського повстання, яке автор називає заколотом, про сутички та конфлікти в зоні з кримінальними злочинцями, втечі й колотнечі. Але найголовніше, що за будь-яких обставин волинянина вдавалося зберегти людську гідність.

— Життя дарувало мені неймовірні зустрічі, — продовжує нашу розмову автор. — Знаєте такого письменника та культурного діяча Гната Хоткевича? Зі мною в таборі був його син Богдан. Про подальшу долю цього чоловіка я дізнався вже у роки незалежності. Яюсь по телебаченню виступала Галина Хоткевич, нині покійна, рідна сестра Богдана, котра жила у Франції. Вона тоді розповідала про брата, якого не зламали сталінські табори. Він так і залишився нескореним. Тому після звільнення вирішив утікати з Радянського Союзу. Взяв ластини й маску й поплив у напрямку Туреччини, на жаль, трагічно загинув. Утікача розстріляли радянські прикордонники, але тіла так і не знайшли.

І закінчуються ці щирі та відверті спогади тим, як 23-літній Петро Мосійчук повертається в рідне село Годомичі. З каторжної зони юнак прибуває у велику зону, котра йменується Радянським Союзом. За плечима вже стільки всього, що іншому забракло б цілого життя.

«Я стояв біля криниці, вдихаючи чистоту нічної весняної паморозі. Підняв очі до неба, а сніг сипав і сипав, умиваючи обличчя лагідною прохолодою. Світилося вікно старенької бідної хати, що чекала на мене довгих сім років...»

У розмові Петро Трифонович згадував, як троє синів допомогли йому видати книгу спогадів. Про кожного з них можна писати окремий матеріал.

Дизайнерське оформлення зробив відомий художник Ігор Мосійчук, котрий живе у Придністров'ї. Упорядники — народний артист України, головний режисер Тернопільського музично-драматичного театру імені Тараса Шевченка Олег Мосійчук та архітектор Ярослав Мосійчук.

На завершення нашої зустрічі пан Петро підписує один примірник для нашої редакційної бібліотеки такими словами: «Дарую свою книгу нині моїй улюбленій «Волині» і її чудовому колективу. З повагою — автор».

***

Це перша частина документальної трилогії. Як знімався нам колківський патріот, уже є рукописний варіант другої книги, з не менш влучною та образною назвою — «Вітражі великої зони» — про життя після каторги у «радянській тюрмі народів». ■

Цифри Факти

Волинь

● **Княгининівська ОТГ Волині бере участь у соціальному бізнесово-розважальному проєкті «Громада на мільйон».** У реаліті-шоу 5 громад мають впоратися з низкою випробувань, довівши, що вони вміють вести бізнес та розвивати потенціал свого регіону. ОТГ, що виконає завдання краще за інших, отримає інвестиційний трансх на свій розвиток від фонду WNISEF. Проєкт стартує на телеканалі 1+1 28 січня.

● **6 випадків захворювань на вірусний гепатит А (хвороба Боткіна) виявлено в селі Піща Шацького району.** Серед хворих 2 дітей шкільного віку (учні 3, 8 класів), котрі госпіталізовані в інфекційне відділення Любомльського ТМО.

● **У Волинській області запланували реорганізацію низки професійно-технічних училищ.** У 2018 році до новоутвореного Ковельського центру профтехосвіти приєднають ПТУ №22 смт Луків. На базі Володимир-Волинського профучилища створять центр профтехосвіти, приєднавши Оваднівський професійний ліцей. А до Колківського училища приєднають Маневичький профліцей.

● **Італійський співак Альфонсо Олівер у кліпі на власну музичну композицію, яку присвятив Україні, показав Луцьк.** Пісню «Ми переможемо», де йдеться про необхідність боротьби за свої мрії, він написав, надихаючись подіями в нашій країні. Італієць протягом минулого літа мандрував різними українськими містами, у тому числі був і в обласному центрі Волині. Відеокліпом поділився на власному каналі у YouTube.

● **У Луцьку завдяки соціальній мережі вдалося розшукати молодих людей, які зробили замовлення на більш як 800 гривень, а поївши – пішли, не розплатившись.** Їхні фото з камери спостереження представники закладу вивісили у «Фейсбуці», після чого багато лучан зателефонували, вказавши, що знають імена та адреси хитрунів.

● **4 людини загинули та 2 врятовано під час пожеж, які сталися на Волині упродовж минулого тижня.** Крім того, підрозділи служби «101» управління ДСНС ліквідували 27 загорянь, 37 разів залучались до проведення аварійно-рятувальних робіт (з них 13 – витягування транспортних засобів з снігових заметів (куветів).

● **У Нововолинську з метою раціонального використання хвойних відходів організували пункт прийому використаних ялинок.** Хвою перероблятимуть на мульчу, застосовуючи в якості добрива, а стовбури та гілки дерев дробитимуть на щепу для котелень.

Проблема

І СТРАШНО У ЛІФТ ЗАХОДИТИ, І БЕЗ НЬОГО — НІЯК

У луцьких багатоповерхівках й досі не працює майже півсотні підйомників

Закінчення.
Початок на с. 1

Євгенія СОМОВА

— У нашому будинку на проспекті Соборності, 16 живе чимало інвалідів, пенсіонерів, мам із малими дітками. І всім нам важко спускатися з верхніх поверхів сходами, — обурюється мешканка будинку, яка назвалася Файною Миколаївною. — Ми неодноразово зверталися до різних інстанцій, просили прискорити ремонт ліфтів, бо ж гроші вже здали, але нас не чують. Кажуть, не вистачає спеціалістів, не встигають. Поставили на чергу аж... на березень. А до того часу, мовляв, ходіть пішки. Я розумію, що ремонт за день не зробиш, але ж треба думати і про людей.

— Ліфти працюватимуть тоді, коли буде позитивний висновок Волинського експертно-технічного центру і проведений капітальний ремонт, — каже директор ТОВ «Волиньліфт» Тарас Рудчук, якого ми ознайомили зі скаргами. — Якщо договір про виконання робіт із замовником — Департаментом житлово-комунального господарства міської ради — не укладено, не приступаємо до них. Є ж порядок, графік робіт, черговість — йдемо за списком і по під'їздах. Та й усім одночасно запустити ліфти не можемо. У середньому за місяць ремонтуємо до 20 підйомників. Але у під'їздах, де люди організувалися раніше, зібрали гроші, вони вже працюють.

Зазначимо, що ремонт підйомників у місті ведеться за програмою співфінансування. 70 відсотків вартості

У Луцьку з 768 ліфтів 502 є небезпечними.

«**Ремонт підйомників у місті ведеться за програмою співфінансування. 70 відсотків вартості робіт бере на себе міська рада, а 30 процентів повинні зібрати мешканці.**»

робіт бере на себе міська рада, а 30 процентів повинні зібрати мешканці. Директор Департаменту житлово-комунального господарства Луцької міськради Юрій Крась вважає, що збій у графіку стався через те, що не було коштів — мешканці їх довго збирали. Окрім того, великий обсяг робіт, справитися з ними «Волиньліфт» не може. Міська рада підписала договір із Рівненським ТОВ «Арм-Еко», яке зобов'язалося відремонтувати до 50 ліфтів. Тож є сподівання, робота йтиме швидкими темпами. Кошти на ремонт, за словами Юрія Крася, є. Влада виділила на це мільйон гривень. Ще стільки ж має

надійти від мешканців.

— Відремонтуюмо всі ліфти, — запевнив Юрій Крась. — Наразі не працюють 49, які ще залишилися з минулого року, а 88 будуть зупинені у 2018-му. У січні готуємо 12 договорів на ремонт.

У Луцьку з 768 ліфтів 502 відпрацювали граничний термін експлуатації і є небезпечними для мешканців. Щоб капітально поладити один, у середньому необхідно 45–50 тисяч гривень. А вистачить його ненадовго, максимум на 4–8 років. Після цього починають усе спочатку — знову експертна оцінка, ремонт... Тож ідеальним варіантом була б повна заміна підйомників, але вона не по кишені. ■

Кримінал

НА ЩАСТЯ, ОБІЙШЛОСЯ БЕЗ ЖЕРТВ

Уночі з неділі на понеділок близько 2-ї години в чергову частину Луцького відділу поліції надійшло повідомлення про те, що на вулиці Ланова в обласному центрі невідомий у стані алкогольного сп'яніння стріляє із мисливської рушниці

Олег ПЛАЗОВСЬКИЙ

На місце події відразу прибули керівництво Головного управління Національної поліції в облас-

ті та Луцького відділу поліції, слідчо-оперативні групи, співробітники спецпідрозділу «КОРД», вибухотехнічного відділу, патрульні поліцейські. У дію ввели операцію під умовною назвою «Грім».

Співробітники «КОРДу» затримали правопорушника. Ним виявився 53-річний лучанин. Мисливську рушницю «ТОЗ-63» вилучили. Потерпілих немає. Вогнепальну зброю правоохоронці не застосовували.

— Відомості слідчі внесли до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ч. 4 ст. 296 Кримінального кодексу України. Мова йде про хуліганство. Санкція статті передбачає від трьох до семи років позбавлення волі, — повідомив начальник поліції Волині Петро Шпиґа. ■

НЕ МИСЛИВЦІ, А ХИЖІ ВАРВАРИ

21 січня під час рейду група оперативного реагування ДП «Ківерцівське ЛГ» у Ківерцівському лісництві, поблизу села Бодячів, виявила бракон'єра, який встиг вполювати козеня

Світлана ДУМСЬКА

Спочатку працівники лісової охорони побачили підозрілий автомобіль. Стали рухатися за ним. Згодом машина зупинилася, із неї вийшов водій із собакою. Поки

спілкувалися, пояснюючи, що він не мав права бути на території, яка належить до природно-заповідного фонду, оглядали транспортний засіб, а за метрів 20 помітили мішок, де й було заховане вбите козеня із перерізаним горлом.

А минулого тижня працівники лісової охорони ДП «Ковельське ЛГ» виявили факт бракон'єрства на території Скулинського лісництва. Там у день, коли заборонене полювання, було вбито три козулі. Збитки, завдані навколишньому природному середовищу, становлять 96 тисяч гривень. ■

Цифри Факти

Рівне

● **22 січня, близько 3-ї ночі, у приватне господарство 43-річного рівнянина на вулиці Бориса Степанишина невідомі кинули гранату РГД-5.** Подружжя прокинулося від вибуху на подвір'ї, у результаті якого пошкоджено газон, вікно та фасад будинку. На щастя, ніхто не постраждав. Поліцейські проводять оперативні заходи щодо встановлення особи зловмисника.

● **Службовий собака вивів на слід злодія, який у селі Жаврів Гоцанського району проник до магазину і викрав звідти продукти харчування, цигарки та алкоголь.** Для цього чотирилопому стражу порядку знадобилося кілька годин. Пляшку з-під горілки пес знайшов поблизу кафе, в якому хлопці саме розпивали крадену оковиту. Серед них був і 20-річний злодій, який перебуває на обліку в поліції як сімейний насильник.

● **102 працівники травмувалися у 2017 році на підприємствах Рівненщини, в тому числі 13 — зі смертельним наслідком.** Найчастіше прикрі випадки траплялися у соціально-культурній сфері (33) і на виробництві деревини (15). Основними травмуючими факторами у 2017-му є падіння потерпілого — 44, у тому числі: під час пересування — 29, з висоти — 12, падіння потерпілого в ємність, яму — 3, а також у дорожньо-транспортних пригодах — 24.

● **100-ліття відзначила жителька села Ясинець Дубровицького району Євгенія Семенюк.** Жінка народила та виховала сімох дітей, має 13 онуків та 24 правнуки, пережила війну, працювала у колгоспі. 30 років тому овдовіла. Незважаючи на свій вік, бабця почувается добре, самостійна та енергійна.

● **У Здолбуніві ремонтують дороги із застосуванням нової технології «холодний асфальт».** Всепогодна асфальтобетонна суміш рекомендована для ям глибиною від 3 до 5 см. Методика її використання передбачає попередню очистку та підготовку ями, нагрівання мішків із сумішшю у теплом приміщенні, розсипання її у яму та утрамбування. Після ущільнення посипають цементом. Комунальники переконають, що це справжнє «ноу-хау» і дорогою можна користуватися відразу після ремонту.

● **У Костополі п'яного водія поліцейські затримували з використанням зброї.** Чоловік проїхав на червоний сигнал світлофора і ледь не збив пішоходів. Аби зупинити порушника, патрульний зробив два постріли з табельної вогнепальної зброї — попереджувальний угору та у заднє ліве колесо автомобіля. Поліції вдалося заблокувати рух водієві службовим авто.

■ Жорстоке обличчя війни

«Свердлили груди, виривали нігті, очі виймали ложкою...»

Волонтер Ірина Бойко з травня 2014-го допомагала українським військовим і вивозила людей із зони конфлікту на Донбасі. Разом зі своєю групою потрапила у заручники до «казаків» Ігоря Безлера, а потім піддавалася нелюдським катуванням бойовиками «Беркута ДНР». Вона пробула в полоні 103 дні

«Перші чотири дні мене постійно били. У перший день просто тягали за волосся, водили «на розстріл» — стріляли над головою. Потім знову кидали в той кут, в якому була спочатку. На другий день це була палиця. Верхня частина мого тіла — це «відбивна по-антрацитівському», це більше десятка ударів: то 16, то 19... Я просто намагалася стояти і рахувати. Зараз вже забула. Це були удари палицею по голові, поки не перебили абсолютно вухо. Руки місцями були просто чорного кольору. Тут два ребра, тут ребро зламано. Це Антрацит. Це так били там за українську мову», — розповіла жінка «Радіо Свобода».

«Ось шрами від молотка... Це свердла — тіло просвердлене більше 20 разів. Це теж шрам від молотка. Це все було розбите. Ось розбиті коліна молотком. Не знаю, як я ходжу. Свердлили груди... Свердла, молоток, плоскогубці... Знущалися, як могли. Очі... Оце було йому незручно вийняти, не з руки. То його залишили, а ось

Такі свідчення треба передати для Гаазького трибуналу.

цьому дісталася більше — це око й пошкодили. Воно тепер нічого не бачить. Це око виймали ложкою. Чеченець намагався висмикнути око, тобто пошкодити так, щоб воно витекло. Я не знаю, чому, але коли він вийняв ложку і побачив, що око на місці і вдруге спробував вставити ложку, то один

із бойовиків, які були присутні, пожалів мене і сказав, щоб очей більше не чіпали», — згадує вона. «Мені дуже пощастило, тому що ось тут ще був перелом скроневі кистки, але лівша попався. Далі було ще страшніше. Потім були плоскогубці, якими висмикували нігті на пальцях ніг, пальці

просто трощили. Це було на лівій нозі. Потім був молоток. Ним били коліна (показує рани). Ось, якщо сісти, то буде добре видно розбиті коліна — відбивна», — веде далі мужня волонтерка.

Також жінка розповіла, що її друзів просто вбивали.

«А ось 24 вранці, коли мене привели в прокуратуру, в кабінет прокурора, де проводилися тортури, там був труп мого друга — Борі Місюренка. Він був розстріляний в упор. Тут рвана рана, правого ока у нього не було, а під ліве навиліт увійшла куля. Про інших моїх соратників я нічого не знаю, а Борине тіло... Мене змусили надягати пакети на тіло і витирати кров, прибирати кабінет від крові після того, як винесли труп Борі. Іншим теж свердлили, обрізали пальці, ложкою лізли в очі — виривали їх... Це було у мене на очах, я це бачила...»

Жінка переконана, що за такі злочини неодмінно має прийти покарання.

«Це нелюдська жорстокість. Вони нічого не хотіли чути. Так, там були і хороші люди, нор-

мальні й адекватні, які страждали теж. А в більшості своїй — це звірі. Навіть звірів ображати не хочеться, тому що жоден так себе не поведе стосовно особин свого виду...»

Про безкарність я знаю тільки одне: все одно настане суд. Кров людська — не водиця. І сльози матерів — теж не вода. Вони не впдуть просто так. І безкарно це не пройде, однозначно.

Боляче й образливо, що усі ці

«У перший день просто тягали за волосся, водили «на розстріл» — стріляли над головою.»

жахи прийшли на цю землю. І коли стоїть перед тобою двометровий «балбес» безмізкий і каже: «Вот с этой я позабавлюсь». А йому років 25, а мені 50, і розкаже, що він «русский солдат и приехал помочь дружественному народу»... Ну, а в 2014-му році ж ніхто не казав, що там є росіяни, а їх аж кишло. І чеченці, і росіяни, і ті ж зі Сходу Росії. Тож подумайте, скільки матерів з усіх сторін у сльозах і в горі. І відповідати за це повинен той, який насправді цю свою «галочку» десь поставив, вирішив це все розпочати.

Покарання?... А яке покарання можна придумати для тої людини, яка відправляє на смерть інших? Ну яке? Його вже Бог покарав. У нього нічого не залишилося людського. Це вже просто особина. По-іншому не назвеш», — переконана Ірина Бойко. ■

■ Проблема

Сервіс по-рівненськи: пасажирів виганяють посеред дороги

Олександру, 21-річну мешканку села Колоденка, що поблизу обласного центру, водій міської маршрутки висадив ввечері посеред неосвітленої дороги. Дівчина запевняє: із ним навіть не сперечалася, тільки відповіла, що не може пройти далі у салон, бо там дуже багато людей. Після того, як опинилася сама на протязній вулиці Рівненській, викликала поліцію, проте очікуваної допомоги не отримала. Та й правоохоронці зазначають: не зовсім у їхній компетенції розбиратися у конфліктах водіїв та пасажирів. Не доїхала до Колоденки дівчина 3 січня. У 58-му маршрутку сіла близько 17-ї неподалік «Мототреку»

Левко ЗАБРИДНИЙ

— Ішла з післяопераційних процедур у лікарні, — розповідає Олександра. — Коли зайшла у салон, там було багато людей. Стала ближче до дверей, але на наступній зупинці, біля «Fozzi», увійшов чоловік із двома дітьми. Ті почали хникати і питати у тата, чому так тісно. Я посунулася, аби звільнити хоч трохи місце для них. Єдина поза, у якій могла стояти: опертися спиною на панель приладів, а руками — у стелю маршрутки. Стояла так, дуже ризикуючи, бо у такій позі у мене могли розійтись шви. Проте проїхали недовго. Шофер мені грубо сказав: «Я через тебе не бачу, відійди». Схвильовано відповіла, що немає куди. На це почула: «То я тебе висаджу». Після цього різко загальмував, що люди почали падати, а я мало не влетіла у лобове скло. А позаду стали гальмувати автівки — через несподіваний вчинок маршрутки. Я вийшла з сало-

ну неймовірно пригнічена. Водій висадив мене між зупинками «Розвилка» і «Решетнікова». Одразу зателефонувала татові, він порадив набирати поліцію. На 102 телефонувала і я, і тато. Диспетчер сказала, що наряди зайняті наразі, домовилися, що я чекатиму поліцейських біля кафе «Ведмедик», бо там, де мене змусили вийти, було холодно і темно. Поки чекала, та маршрутка уже поверталася назад. Встигла записати лише номер машини. Приїхав мій тато, а поліцейських ще не було. Ми кілька разів набирали 102, проте вирішили їхати додому, дочекавши більше години.

Поліція вже приїхала до нас до хати, склала протокол. Від пережитого був шок: мене мало не за барки викинули з маршрутки, хоча ніякого конфлікту з водієм, чоловіком уже старшого віку, у мене не було. Влітку, може, я б і проігнорувала такий інцидент, але це трапилося ввечері зимою, коли поверталася з лікарні, з накладеними

Приблизно з такої маршрутки «попросили» Олександру.

недавно післяопераційними швами. Навчалася у Польщі, Бельгії та Шотландії і навіть не можу уявити, щоб хтось з тамтешніх водіїв міг собі дозволити

у Колоденці знати добре: не раз виштовхував школярів та відмовлявся возити пільговиків.

Віталій Миронюк, началь-

«Найефективніше скаржитися на водіїв не в поліцію, а міському голові та в «Укртрансбезпеку».

таку поведінку. А ще мене обурило, що ніхто у салоні не став на мій захист.

За словами Олександри, цього грубіяна, який її висадив,

ник міського управління транспорту, зазначає, що у ситуації розбиралися. На шофера, який працює на перевізника «Сагайдачний», досі не було скарг,

тож рекомендувати власнику маршрутки його звільнити поки не будуть. Та з водієм провели виховну розмову, наполягали вибачитися перед дівчиною і почати ставитися до пасажирів з повагою, бо вони за послугу перевезення платять гроші.

Начальник управління зауважує: якщо вас висадять із салону маршрутки, потрібно викликати поліцію. Вона принаймні зможе притягнути водія до адмінвідповідальності і той сплатить більше 500 грн штрафу.

— А ми в управлінні хіба можемо провести з ним бесіду, — говорить Віталій Миронюк. — Хоча він виправдовувався тим, що пасажирка затуляла йому вікно заднього виду та двері, тож не бачив, хто входить та виходить. Запевняв, що пройти салоном можна було, але пояснити, чому так вчинив із дівчиною, не зміг. Шоферів мало нині, а тому вони, на жаль, відчувають за собою «індульгенцію», бо знають, що їм тяжко знайти заміну.

Речниця патрульної поліції Оксана Юрченко натомість зазначає, що у подібних ситуаціях краще писати скарги на управління транспорту, телефонувати власнику, але не до патрульної служби, яка і так перевантажена викликами.

З Оксаною Юрченко погоджується і президент ГО «Союз перевізників України» Валентин Демчук. Наголошує, що найефективніше скаржитися на водіїв не в поліцію, а міському голові та в «Укртрансбезпеку». Міська влада укладає договори із перевізниками і може їх розірвати у разі невиконання умов, тобто надання послуг неякісно. А «Укртрансбезпека» — орган, який штрафує водіїв за порушення правил надання цих послуг. ■

Ідея для ініціативних

Гливи можна вирощувати і на солом'яному субстраті, і на колодах.

Фото Сергія НАУМУКА.

«КОЛИ СТОЇШ МІЖ СТЕЛАЖАМИ, ТО ГРИБИ НІБИ ГОВОРЯТЬ З ТОБОЮ»

Володимир Гнатюк бачить свою місію в тому, аби зробити раціон волинян кориснішим

Сергій НАУМУК

Розведенням грибів Володимир зацікавився випадково. Каже, якось товариш розповів, що вирощує гливи, бо вони цілючі — допомагають йому жити з цукровим діабетом. Мовляв, після вживання цих делікатесів почувався значно краще, а на святя й чарку може собі дозволити. «Який йому резон мене обмановати?» — подумав Володимир. З тими думками і взявся з однодумцями реалізувати свою ідею з вирощування глив.

— Насамперед керувався тим, щоб робота була для блага людей. Не просто заробити, а саме принести користь. Якби йшлося лише про гроші, то взявся б за вирощування печериць. Вони у догляді набагато простіші, і волинський

Володимир Гнатюк хоче привчити волинян споживати цей дієтичний продукт.

споживач їх краще знає, — розмірковує він.

Проте вирішили вирощувати такі гливи. Для цього перелопатили гору спеціалізованої літератури. Залишили шукати колег. На Волині таких не знайшли (так-так, у нашому краї ніхто, окрім Гнатюка, не вирощує цих грибів у промислових масштабах), отож поїхали в інші області.

— Гриби — найдавніші живі організми. З одного боку, вони живучі, а з іншого — потребують певних умов для росту і розвитку, — Володимир веде нас до колишнього овочесховища у Підгайцях Луцького району, яке він із колегами пристосував під цех для вирощування грибів. — Якщо температура зависока або занижена, то гливи не виростуть. Те ж стосується і вологості. А ще потрібно свіже повітря.

Щоб дотримання всіх умов

«Якби йшлося лише про гроші, то взявся б за вирощування печериць. Вони у догляді набагато простіші, і волинський споживач їх краще знає.»

успішного виробництва стало можливим, довелося змонтувати системи опалення з автоматичними датчиками, контролю вологості повітря, провітрювання, циркулювання. Одне слово, у зонві банальному овочесховищі — багато техніки. Інакше, каже господар, навіть якби хтось сидів безвизлазно в котельні, то й тоді навряд чи зміг би добитися ідеальних параметрів. Адаже нюансів вирощування глив дуже багато. Скажімо, температуру у виробничому цеху можна знижувати чи підвищувати тільки на 1 градус за добу. Інакше, грибам «не сподобається». А як охолодити прокип'ячений субстрат зі ста до 20 градусів? Або як

подолати такий фінт волинського клімату: потрібно утримати вологість на рівні 85 відсотків, а ззовні пре туман (а це значить вологість перевищує 95 процентів)? Та з усіма цими викликами справилися. Щось автоматизували, щось самі змайстрували (скажімо, чан для кип'ятіння води об'ємом 2 кубн зі спеціальним душем, аби солома краще пропарювалася).

Заходимо в цех. Чути гудіння вентиляційної системи.

— Відчуваєте, яке повітря? — запитує Володимир, а воно і справді свіже — жодних запахів. — Гриби виділяють у процесі росту вуглекислий газ, тож треба вчасно провітрювати приміщення. Дихали у лісі одразу після дощу? Отаке повітря мусить бути і в грибному цеху.

На стелажах розкладені мішки із субстратом (для його приготування використовують тільки екологічно чисту соломку зернових, які не обробляють хімікатами). З дірок у мішках пнуться гливи: коричневі шапочки стирчать цілими гронами.

Запитую господаря, коли він відчуває найбільший драйв: тоді, як закладають субстрат під майбутній врожай, чи коли з'являються перші шапочки глив, чи під час збору вирощеного власноруч?

— Коли заходиш між стелажі, а гливи аж нависають над головою, то здається, що вони ніби говорять з тобою, — захоплено каже Володимир. — Це все ж таки живі організми. Але головне те, що гливи — дуже корисні. У Польщі вони коштують по 120 гривень за кілограм, у нас же й по 30 беруть не вельми охоче, бо споживач мало їх знає. Хотілося б, аби волинян належно оцінили цей дієтичний продукт. Гливи багаті білком та мікроелементами і водночас їх можна вживати під час посту. Тому це ідеальний заміник м'яса. Тим більше, що білок із грибів засвоюється утричі краще.

Господар розповів і про спроби вирощувати гливи на колодах. Цілий ряд осикових колод заправили міцелієм, і вони дали чудовий урожай. Такий спосіб підходить для дачників та тих, хто хоче плекати гриби власноруч. Адаже колоди не потребують багато догляду — досить їх поливати, а решту врегують природа. Тож очі можуть придбати їх уже з готовим міцелієм.

Володимир Гнатюк стільки нарозповідав про своє улюблене заняття, що всього у газетну статтю не втиснеш. Але про таких людей легко писати. А все тому, що він справді захоплений своєю роботою. І всі його емоції — не для красного слівця, а щирі, бо в їхній основі — переконання, що він робить потрібну людям справу. ■

Колонка садівника

ЯПОНСЬКА САКУРА, ІНЖИР ТА МИГДАЛЬ ПРИЖИЛИСЯ НА ВОЛИНІ

Інга та Андрій Вієру вирощують близько 15 тисяч плодівих дерев та кущів

Фото Тетяни АДАМОВИЧ.

Тетяна АДАМОВИЧ

З молодим садівником-агрономом Андрієм Вієру, котрий мешкає у Хобултові Володимир-Волинського району, оглядаємо молоді саджанці плодівих дерев і кущів, що рівними рядами ростуть поряд із його обійстям. Їх тут до 15 тисяч, а сортів нарахували понад півсотні. Його дружина Інга показує молоді кущики хвойників та інші насадження, які використовують для декорування присадибних ділянок. Є тут юка, вічнозелений самшит, барбарис, вереск, модрина, лаванда, гібіскуси чотирьох кольорів, піони деревоподібні, кущові й плетучі троянди і навіть рідкісні для наших країв — гліцинія, катальпа, японська сакура і мигдаль, що цвіте пишними рожевими китицями.

— Коли навесні з'являється цвіт на кущах і деревах, усі сусіди йдуть милуватися досі небаченою красою, — каже молодий агроном, котрий свого часу закінчив сільськогосподарський технікум у Хотинському районі на Чернівецьчині, й лише тут, на Волині, знайшов заняття до душі. Його дружина — дипломований юрист. У подружжя підрастають двоє синів — Владислав та Ілля.

П'ять літ тому Андрій та Інга Вієру купили у Хобултові стареньку хатину й вирішили вирощувати плодіві й декоративні саджанці та квіти. Головним їхнім консультантом і помічницею є мама Інди — Людмила Іванівна, котра переїхала з Чернівецької області, аби допомогти дітям, бо тут народитися є біля чого. І подивитися тут є на що: тільки яблунь різних строків досягання мають 13 сортів і груш — 8. Є багато сортів слив, черешень, вишень, абрикосів, персиків і навіть інжиру, росте виноград, чотири види малини. Поряд із хатою посаджені колоноподібні дерева, що виростають до півтора-два метра — їх здебільшого купують ті, хто має мало землі, бо добре ростуть за метр одне від одного. Особливо ярасно плодоносять колоноподібні сливи і яблуні. З невеликого деревця збирають кілька відер, каже Андрій.

Саджанці хобултовських господарів славляться серед покупців.

«І подивитися тут є на що: тільки яблунь різних строків досягання мають 13 сортів і груш — 8.»

Із трьох боків від плодорозсадника ростуть маткові дерева і кущі — з них беруть бруньки для окулірування підщеп. Їх привозять із Польщі, й ці тоненькі тридцятисантиметрові прутики є основою майбутнього сорту. У родині Вієру головний селекціонер-експериментатор — дружина Інга. Вона нарівні з чоловіком знає усі тонкощі садової науки і має легку руку — що не посадить, усе росте, мов на дріжджах.

У літній сезон, а здебільшого дерева окулюють у червні, наймають на кілька днів людей, які знають толк у щеплюванні. Сам процес окулірування триває кілька днів. Навесні на отих пагіньках зрізують верхи, щоб дати ріст брунькам-живцям. І вже через три роки деревця плодоносять.

Господарі відбою від покупців не мають. Іноді й до них додому приїжджають і вже на місці вибирають те, що хочуть. А потім переказують друзям та знайомим, де можна купити доброякісний посадковий матеріал — ціни тут не надто високі, а вибір — великий. Є покупці й з інших регіонів України — недавно доставили саджанці у Харків і на Полтавщину.

Той, хто вже зібрав плоди з хобултівських дерев, зустрівши садівника, щиро дякує. І це його найбільше тішить. ■

На щодень

ЯК ГОДУВАТИ КРОЛІВ УЗИМКУ?

150 грамів на одну особину. Запамятайте: гілки вільхи і дуба містять дубильні речовини, що мають скріплюючі властивості, а в листях кісточкових плодівих дерев (черешні, вишні) дуже багато синильної кислоти. Віники з цих порід потрібно давати кроликам

«Корисні для вуханів і «лапки» — гілки хвойних дерев. У них міститься багато вітамінів.»

в обмеженій кількості. Заборонено годувувати багно, бруслину (бересклет), абрикос, бузину, крушину, вовче ліско, черемуху, бо ці рослини містять отруйні речовини.

До половини сіно можна заміновати чистою, непрілою соломомою, присмачивши 1-відсотковим розчином кухонної солі. Найкращою вважають вівсяну соломку. Варто заготовляти влітку з осики, берези, липи, верби тощо. За день можна годувувати до

Корисні для вуханів і «лапки» — гілки хвойних дерев. У них міститься багато вітамінів. Тварини охоче з'їдають не лише хвою, а й обгризають молоду кору. Давати «лапку» треба раз на вареною картоплею, попередньо запаривши окропом.

Не слід забувати і про соковиті корми, в яких багато мікроелементів. Маємо на увазі моркву, сиру картоплю, буряки, капусту, топінамбур, кабачки. Головне, аби овочі були чистими та без гнилі, інакше розвиватимуться кишково-шлункові захворювання. Можна давати і силос — 100-150 грамів на одну голову щодоби.

Основним концентрованим кормом є зерно, найкраще овес. Варто робити мішанки з різних видів подрібнених зернових.

Вода повинна бути у клітках постійно. Дехто кладе тваринам сніг, але вони можуть захворіти, а застуду вуханчики переносять важко. Найкраще давати теплу воду. ■

Овець класифікують за типом їхнього хвоста. Чим довший і більший хвіст, тим дорожче цінується порода.

Читач радить

«Смак Вікторії розрізною із заплученими очима»

Зима — час підбивати підсумки своєї праці на городі. Сезон виявився непростим, особливо для помідорів

Надія ЦИБЕНЬ

Поліська весна була з морозами. Літні дні вийли то прохолодою, то теплом. Лише серпень подарував зо два тижні спекотних днів. Осінь прийшла з дощами та сльотою. Тож довелося докласти максимум зусиль, щоб досягти успіхів, але, повірте, результат того вартий. І найкраще серед помідорів проявив себе сорт Вікторія.

Доглядати за помідорами дуже цікаво. Вони для мене як живі істоти, я навіть розмовляю з ними. Спілкуючись із городниками-любителями, так само закоханими в цю справу, ми ділимося досвідом, обмінюємося сортами. І що цікаво, як показує практика, не всім томатам із південних регіонів підходить

наш поліський клімат. Але ті, що пройшли гарт на нашій грядці, комфортно себе почували і на півдні, і на півночі, і на сході.

Одним із таких сортів, що дістався мені за обміном, є Вікторія. Три роки поспіль він незмінно радує гарним урожаєм і виходить переможцем за різних стресових погодних умов. Він перемагає фітофтору і витримує спеку. Грядка з цими томатами просто милує око: куці низенькі, розлогі і з міцним стеблом, усі у зав'язі. Плоди добірні, червонобкі, масою 100-110 грамів. Насіння у них мало (та все ж я заготовила його чимало). А які вони смачні! Серед розмаїття своїх сортів я можу розпізнати їхній смак із заплученими очима.

Вікторія — справний лідер серед надранніх томатів. Його плодами моя сім'я починає смакувати чи не найперше і споживаємо протягом усього сезону. Крім того, я мала змогу законсервувати, засолити, ще й соку заготовити.

Село Смоляри Старовижівського району. ■

Селянські мудрості

ЯК ПІЗНАТИ ЛІТНІСТЬ КОРОВИ ПО РОГАХ

Дуже часто селянин, купуючи рогату, не знає, скільки вона має літ

Рогів корови можна визначити по зубам, але цей спосіб незручний. Значно легше сказати про вік корови по рогах.

У кожній тварини роги розділяються на дві частини: перша — верхня, м'ястка і друга — складена зі складок, на подібність обручок.

От ті обручки завжди й скажуть господареві, скільки корови літ. Бо кожен нарост формується за один рік.

Порахувавши обручки, треба додати до них ще два роки (це верхню частину рогів, що нароста від народження

на до часу першого отелення), і тоді ми будемо мати правдиву кількість років корови. Наприклад: на рогах є сім обручок, то якщо вважати кожну за один рік і додати ще два роки, виявиться, що корова має дев'ять літ.

Роги, як і ратиці, постійно ростуть, і тому на свій ріст беруть з організму

«Порахувавши обручки, треба додати до них ще два роки.»

корови деякі соки. Поки вона споживає всі харчі (соки) виключно для себе, доти ростуть і роги, а як побігає й почне віддавати частину корму на теля, їхній ріст припиняється. Це ясно видно навіть з того, що верхня частина рогів більша, ніж щорічні обручки, а відомо, що теличка рідко коли побігає раніше 2-х років. Додамо цього слухать роги волів, бо на них жодних обручок немає, тому що їхній ріст не припиняється. ■

І. ЛЮШУК, «Український голос», № 6, 5 лютого 1942 року.

Довідка «Волині-нової» Газета «Український голос» виходила у Луцьку у 1941-1944 роках раз на тиждень, пізніше — двічі на тиждень. Головними редакторами були Володимир Постригач, пізніше Анатоль Дублянський. Мова видання — українська. Обсяг — від 2 до 8 сторінок.

РЕКЛАМА

ГУРТВІВНА АГРОТЕХНІКА

НОВІ МІНІ-ТРАКТОРИ

«Сінтай», «Джипи», «Фотон», «Донгфенг», ДТЗ (китайський завод), «Інта», «Корей»

ЕЛЕКТРО-, МОТОТЕХНІКА

МОТОБЛОКИ «Зірна», «Зубр», «Білорусь», «Моторсіч»

12-80 К.С.

5-15 К.С.

Гарантія за всієї частини, наявне обслуговування, доставка.

Доступні ціни Великий вибір

КРЕДИТ БЕЗ ДОВІДКИ ПРО ДОХОДИ НА 2 РОКИ з можливість відшкодування відсотків

М. Луцьк, вул. Мамсурова, 21 (р-н цукрового заводу), маршрути №4 та 9а

Тел.: (0332) 769-732, (099) 252-10-66

www.agrotehnika.info

■ Редакційний щоденник

ДЛЯ ЧОГО ПРИЙМАТИ ЗАКОН, ПРИРЕЧЕНИЙ НА... НЕВИКОНАННЯ?

Чим переймалася і з чого дивувалася упродовж останнього часу заслужений журналіст України Катерина ЗУБЧУК

...МОЖЛИВОСТЯМИ ІНТЕРНЕТУ, ЯКИЙ СКОРОЧУЄ ВІДСТАНІ

Сьогодні ми з ностальгією згадуємо той час, коли писали рідним, друзям листи, а на свята надсилали художні вітальні листівки. І як реліквію бережемо поживклі аркуші зі шкільного зошита, де вже не всі слова можна розібрати, оскільки з роками поблякло чорнило. А читаючи те, що збереглося, з приємністю згадуємо незабутні моменти юності, молодості, коли ці такі дорогі послання одержували чи то від майбутнього чоловіка, чи згодом уже від дітей...

«Ми» — це, звичайно, старше покоління, яке виросло і, вважаючи, життя прожило без комп'ютера, інтернету, і ще років 20–25 тому й гадки не мало, наскільки все зміниться. І сьогодні наша ностальгія за тим часом, коли писали листи, поступається місцем здивуванню: як можна було жити без цих новітніх технологій? Це ж наскільки скоротилися відстані і яким доступним стало спілкування?!

Ось і після січневих трьох празників, які недавно відійшли від нас, так і хочеться висловити свою вдячність геніям-айтшникам за їхні винаходи і захоплення з приводу того, що можемо спілкуватися в такій соціальній мережі, як «Фейсбук», яка з'явилася у 2004 році й стала найбільшою — має нині у світі 1,3 мільярда користувачів. А взяти ще значно молодшу програму «Вайбер», котра почала служити нам лише у 2010-му. Саме завдяки їй і в ці свята, з якими приходять до нас перший місяць року, мала багато приємних миттєвостей: син, який живе у Москві, вітає з Новим роком, і тут же, за якихось декілька секунд я одержувала фотознімок чи відео, на яких бачила, як його родина святкує, а головне — як мій півторарічний правнук під ялинкою розбирає подарунки від Діда Мороза. На жаль, так склалося, що живемо на відстані понад тисячу кілометрів, а так

Сортувати сміття маємо таким чином.

хочеться спостерігати за тим, як росте Зубчук наймолодший. Тож як не бути вдячною «Вайберу» (це ж іще й безплатна програма, що в наш час лише приємно дивує — все здається, що хтось зоглядяться і ліквідує цю лафу).

А ще я тішуся, що можу спілкуватися завдяки інтернету з молодшою сестрою, яка більш як 40 років живе в Балтійську — Пілау, як називалося це місто колишньої Східної Пруссії, поки після Другої світової війни вона не стала російською територією. Ось і на Різдво обмінювалися повідомленнями та фото- і відеосюжетами. Почула, як колядував, приїхавши до батьків з Калінінграда, їхній син, а мій племінник. Він, той, хто, по суті, в Україні лише народився, а виріс біля Балтійського моря, мабуть, генетично зберіг прадідівську мову. І його «Добрий вечір тобі, пане господарю, радуйся! Ой радуйся, земле, син Божий народився!», підкріплене власноруч зробленою зіркою, звучало так, ніби цей молодий чоловік і не розлучався з малою батьківщиною.

А ще до глибини душі почували слова сестри: «Ти би бачила, з яким трепетом мій внук тримає зірку? Я думаю, він буде продовжувати українські традиції». Залишається додати, що цьому внукові — 7 років. Він ще не був в Україні, але його обов'язково привезуть сюди, де коріння дідуся й бабусі.

...НЕВЖЕ НАС ПОЧНУТЬ ШТРАФУВАТИ?

Як відомо, з 1 січня цього року в Україні почав діяти закон про сортування сміття. Він був ухвалений, виявляється, ще у 2012-му. І впродовж шести літ, що минули, мала тривати підготовка до запровадження новітніх європейських тенденцій із переробки сміття, аби такі обов'язки не стали для людей несподіванкою. А чи підготували нас до цього?

Не знаю, як для кого, а для мене таке нововведення — немов сніг на голову. Те, що, зокрема, лучан привчали відділяти пластик, це так: у дворах поряд з ін-

шими з'явилися контейнери для пляшок з-під води. Хоч, доводилося чути, хтось бачив, як вони полетіли в один сміттєвоз (буду думати, що це вигадка, бо ж навіщо тоді «город городити»). Тим часом відтепер сортувати сміття потрібно за видами матеріалів — органіку, метал, скло, папір. Навіть, якщо ми примудримося на кухні міської квартири розкласти все це «добро» в різні мішечки, то де ж для них контейнери. Ви їх бачили?

Отож вранці, уже після того, як закон вступив у силу, викидаючи сміття, мимоволі дивлюся, чи ніхто не хапає мене за рукав, чи не доведеться відповідати за порушення. А вже на законодавчому рівні затверджені штрафи за несортовані відходи — від 340 до 1360 гривень (для юри-

побачити як мінімум 5 різнокольорових контейнерів. Щорічно жителі Німеччини одержують поштою особистий лист, у якому детально описується, як і куди можна викидати побутові відходи, по яких днях будуть вивозити той чи інший тип сміття впродовж року. Не дивно, що майже 90 відсотків склотари зроблено із вторинної сировини. І мова йде не стільки про економічний ефект, як екологічний. Це ж можна сказати і про інші європейські країни.

...Правда, поки я нарікаю на невідповідність людей до виконання нового закону, жителі селища Благодатне почали сортувати сміття. Як повідомляла наша газета в минулому номері, відходи — скло, пластик, папір, метал, стрейч-плівку, упаковані

У Німеччині майже 90 відсотків склотари зроблено із вторинної сировини. І мова йде не стільки про економічний ефект, як екологічний.

дичних осіб — від 850 до 1700). В одному інтерв'ю з приводу нововведення директор департаменту житлово-комунального господарства Луцької міськради Юрій Крась сказав, що закон це дуже «сирий». А в мене на язичі інше: на жаль, це той випадок, коли закон, прийнятий без належної підготовки людей, приречений на... невиконання. У підсумку — це дискредитація документа, який у принципі мав би послужити добрій справі. Кожному ж відомо, що ми скоро потонемо у смітті, що його потрібно утилізувати, а для цього, звичайно, і сортувати.

Таке «потоплення» у непотребі у середині 1980-х років пророкували Німеччині через захоплення одноразовим посудом, упаковкою. Але у 1990-му в цій країні була ухвалена нова державна програма, завдяки якій лише у Берліні майже 90 відсотків домогосподарств долучилися до роздільного збирання сміття. Кажуть, там у дворі будинку можна

в різні пакети, — збирають в одну п'яницю, а в іншу вивозитимуть змішане сміття, яке не піддалось сортуванню. За кошти, отримані від продажу вторинної сировини, сільський голова Олександр Топорівський пообіцяв встановити в селищі лавки, облаштувати дитячі майданчики, купувати саджанці квітів та дерев. Схоже, і «сирий» закон може запрацювати — все залежить від того, який господар у місті чи селі.

...ЯК ПОВЕРНУТИ ЛЮДЕЙ ДО БІБЛІОТЕК?

Недавно на одному з волинських інтернет-сайтів натрапила на заголовок такого змісту. І, зацікавившись цією на сьогодні болючою для суспільства темою, відкрила інформацію, щоб прочитати. Власне, думала, що хтось знає, як повернути інтерес, зокрема, молоді до книг, щоб не стояли вони на стелажах мертвим капіталом. Не скажу, що розчарувалася у своїх сподіваннях, — просто зрозуміла: йдеть-

ся трохи про інше — заохочення літературу в електронному вигляді.

Одне слово, суть новини така: депутат Луцької міської ради Микола Собуцький під час розгляду бюджету на 2018 рік запропонував виділити кошти на закупівлю комп'ютерів для бібліотек обласного центру. Пан Микола і суму назвав — 500 тисяч гривень, які мають бути спрямовані на те, щоби придбати по три стаціонарних комп'ютери для кожної книгозбірні міста. Депутати його підтримали. І цьому можна тільки порадіти, адже сучасна техніка потрібна перш за все персоналу у їхній щоденній роботі. Але стосовно того, чи можна таким чином повернути людей у бібліотеки, все-таки є сумнів. Та комп'ютери (ноутбуки, планшети) сьогодні не рідкість. Їх освоюють уже учні початкових класів. І чи треба йти у книгозбірню, якщо вдома, маючи сучасну техніку, можна знайти потрібну книжку і штудіювати її?

Думаю, батьки скажуть: «Та Бог із ним — нехай вже в електронному вигляді читають — яка різниця?!» І я з цим погоджуюся (можна ще й скачати аудіокнигу і слухати текст), адже надворі XXI століття. Це в минулому, коли моє покоління росло дітьми, тобто у 1980-х роках, бібліотеки були незамінними. А тим більше, що вже говорити про 1960-ті. Для мене книгозбірня в рідній Переспі Рожницького району була справжнім вікном у світ. І це без перебільшення. Тут я відкривала для себе і українських класиків-геніїв Тараса Шевченка, Лесю Українку, і Шекспіра — «Ромео і Джульєтта» передавалися серед двічат-старшокласниць із рук у руки. А ще вкрадки читала «дорослі» романи — «Американську трагедію» Теодора Драйзера, «Джейн Ейр» — англійської письменниці Шарлотти Бронте, поки вони не були «зайняті» татом і мамою. Ці книги теж, звичайно, батьки брали у бібліотеці, бо в ті часи домашня книгозбірня була рідкістю. І завдяки сільській бібліотеці, навчаючись в 10-му чи 11-му класі, прочитала вірші Василя Симоненка з його прижиттєвої збірки «Тиша і грім», що була надрукована в 1962 році. Хоч, може, в силу своєї юності не задумувалася над глибиною і суттю рядків, але це вже було знайомство з автором книги «Лебеді материнства», де є ось ці афористичні рядки: «Можна все на світі вибрати, сину. Вибрати не можна тільки Батьківщину». Збірка була видрукована лише в 1981-му — через 15 літ забуття поета-шістдесятника.

Студентські роки, коли навчалася у Львівському університеті імені Івана Франка, подарували можливість бувати у головній науковій бібліотеці вишу. У цьому справжньому храмі, у просторому читальному залі з височенною стелею, до того ж скляною, крізь яку прямо з неба летіло світло, так і хотілося увияти, як сюди заходив колись сам Іван Франко, інші видатні люди минушини. Це ж яка старовина — бібліотека заснована 1608 року як книгозбірня Львівського єзуїтського колеґіуму. Але назадовж залишилося в душі, що любов до читання почалася із сільської бібліотеки, у яку не потрібно було нічим заманувати. Вона манила своїм багатством, що криється у книгах. ■

■ Фотофакт

Учора українці знову стали у ланцюг єднання

Ми — народ, а держава наша — єдина та неподільна, хоча рекорду першого заходу, коли в 1990 році майже півмільйона українців на знак єдності взяли за руки, так і не перевершили

На світліні — «ланцюг єднання», утворений учора у День соборності України в Іваничах. Усі небайдужі ще раз запевнили, що в часи найважчих випробувань Схід та Захід — разом. Зайвим свідченням того, що в справі зміцнення держави ідеологічна приналежність не важлива, стала відмова представників різних сил від партійної символіки. ■

Фото з порталу bug.org.ua

■ **Імена Волині**

«ЛИШ КРИЛА У ДАЛЬ ВІДЛІТАЮТЬ, А ДУША ЗАЛИШАЄТЬСЯ ТУТ»

Лине зі сцени пісня про Старовижівщину «Моя поліська Батьківщина» у виконанні чотирьох десятків голосів народного аматорського хору ветеранів війни і праці «Надвечір'я» районного будинку культури. Огортає серця глядачів захоханість у красу рідного краю кожного співака — людей поважного віку, котрі знають ціну життю. А створили цю чудову композицію два відомі митці Волинської землі — Василь Гей та Олександр Огороднік. Перший написав задушевні рядки, другий звінчав вірші поета з чарівною мелодією

Олена ЧАБАН,
член Національної спілки
журналістів України

Фото з особистого архіву В'ячеслава НЕДЗЕЛЬСЬКОГО.

Учасники народного аматорського хору ветеранів війни і праці «Надвечір'я» на фестивалі народного мистецтва «Осінні барви Торчина», в центрі — Олександр Огороднік та Василь Гей.

ПОЧЕСНИМИ ГРОМАДЯНАМИ СТАЛИ ЗА СТВОРЕННЯ ГІМНУ СЕЛА

— Обидва автори пісень, котрі виконує ансамбль «Колос», — мої добрі давні знайомі, — розповів краєзнавець В'ячеслав Недзельський. — У червні 2006 року я запросив Василя Гея та Олександра Огородніку у свій рідний Чевель. Там тривала підготовка до дня села — на святі мав виступати заслужений народний ансамбль пісні і танцю України «Колос». Василь Степанович і Олександр Володимирович зустрілися з місцевими жителями, розпитували про історію та сьогодення, завітали в Чевельську ЗОШ I—II ступенів, у храм Різдва Пресвятої Богородиці, відвідали братську могилу воїнів, які загинули в роки Другої світової війни, визволяючи нашу малу батьківщину від фашистських загарбників, побували на озері Святому.

Як підсумок народилася пісня-гімн «Я люблю тебе, рідне село». І найперше вона прозвучала тут у виконанні ансамблю «Колос» 21 вересня 2006 року з нагоди 485-ї річниці від першої писемної

згадки про Чевель, 135-ліття місцевого храму та престольного свята Різдва Пресвятої Богородиці:

Зветься Чевель село,

його сиве чоло

Сяє нині привітно і молодю,

Під лелечим крилом всім

незгодам на зло

Його доля випікує колосом.

Дружба волинських митців та В'ячеслава Недзельського міцні-

му музично-драматичному театрі імені Т. Г. Шевченка. За дорученням Поліської сільської ради (куди входить і Чевель) він вручив Олександру Огородніку і Василю Гею документи про присвоєння їм звання почесних громадян села Чевель — за написання слів та музики пісні «Я люблю тебе, рідне село» та пропагування історії і культури цього маленького куточка Волині.

Іванович. — Відвідали видатні місця Старовижівщини: Милецький Свято-Миколаївський чоловічий монастир, мальовничі синьоокі озера, закосичені зеленими травами береги річки Виживки, обеліск Слави у центрі селища. Зустрічалися із жителями окремих населених пунктів, говорили про їхнє минуле і сучасне. Того року їхнє творче відрядження завершилося написанням пісні «Моя поліська Батьківщина».

Ансамбль «Колос» під керівництвом Олександра Огородніку здійснив студійний запис пісні. І знову вперше вона прозвучала у його виконанні на святі села Чевель 21 вересня 2011 року (вже з нагоди 490-ї річниці від першої писемної згадки про це поселення і 140-ї річниці побудови у селі храму Різдва Пресвятої Богородиці).

Де Виживка-річка і врода

Дарують нам силу і світло

життя,

Прадавнього краю краса

віковична

Вдиhaє в нас вічні, святі

почуття.

«Пісня-гімн «Я люблю тебе, рідне село» найперше прозвучала у виконанні ансамблю «Колос» 21 вересня 2006 року.»

ла. У старовижівського краєзнавця з'явилася папка, яку він постійно поповнював газетними публікаціями, що стосувалися цікавих подій у житті відомих поета і композитора. Вдячність своїх земляків В'ячеслав Недзельський передав талановитим піснярам на ювілейний вечір Олександра Огородніку «Літа піснями людям роздаю», що відбувся восени 2007 року у Волинському обласному академічно-

Чимало цікавих газетних публікацій про концертну діяльність ансамблю «Колос» на Старовижівщині було надруковано у районній газеті «Сільські новини».

«ДЕ ВИЖІВКА-РІЧКА І ВРОДА КРИНИЧНА...»

— У серпні 2009 року Олександр Огороднік і Василь Гей знову побували в наших краях, — продовжує розповідь В'ячеслав

З ніжністю і гордістю виспівується кожне слово, дзвенить материнською ласкою, синівською та дочірньою любов'ю кожна нота. Бо хіба можна без хвилювання сприймати любов, що переливається із серця в серце, коли після величного заспіву лунає бентежний приспів:

Летять літа над краєм

журавлино

У славі предків, сяєві надій.

Моя поліська земле —

Батьківщино,

В віках рости, цвіти і молодій.

Ці величальні слова викарбувані на пам'ятному знаку, що встановлений у 2008 році на меморіалі Слави в центрі Старої Виживки з нагоди 500-річчя селища. Автори пісні впили в її основу свої замилування, захоханість у наш поліський край. Тому так хвилює вона наші душі...

У 2011-му відзначали 20-річчя, а в 2016-му — 25-річчя хору «Надвечір'я». Василь Гей і Олександр Огороднік першими вітали колектив із незабутніми подіями. І ці сердечні побажання назавжди залишилися у книгах «Надвечір'я моє...» та «Летять літа...», виданих до ювілеїв. Зараз у програмі хору «В тебе віримо ми, Україно!» не лише дві згаданих вище пісні тандему Гей — Огороднік, а й композиції «Не жури мене, осене», «Пригорни нас, вільна доле» та інші. Вони додають енергії, сили, позитивних емоцій і хористам, і глядачам.

У вересні 2017-го святкував 70-річчя від дня народження Олександр Огороднік. На жаль, не було на цій урочистості Василя Гея, серце якого зупинилося у березні 2016-го. Проте він живий у нашій пам'яті. Тому у січні 2017-го, в дні 75-річчя, до якого не судилося дожити, пісенний колектив «Надвечір'я» присвятив літературну виставку пам'яті про поета, котра відбулася в Старовижівському народному краєзнавчому музеї. Тут було представлено його книги з автографами, листи, запрошення на ювілей і творчі вечори, фотографії...

Пишаємося, що знали його особисто, спілкувалися, захоплювалися його захоханістю в житті, природу, слово. І пам'ятаймо слова Василя Гея: «Лиш крила у даль відлітають, а душа залишається тут». ■

Цей День в історії

«П'ятикнижжя» дружина поета врятувала з вогню

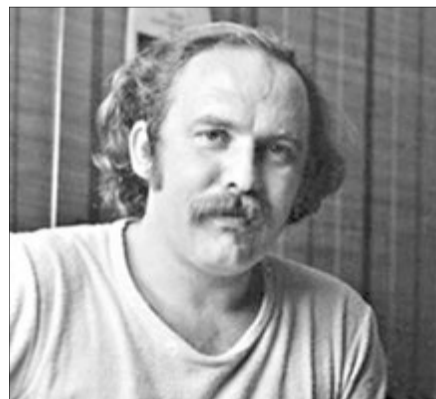
23 січня 1949 року в селі Березини Радивилівського району Рівненської області народився Грицько Чубай (на фото), видатний український поет, перекладач

Тарас СТЕПАНЮК

Його називають однією з найпривабливіших і найзворушливіших легенд українського безчасся 1970—1980-х років і навіть центром мистецького життя у Львові. Притому треба розуміти, що отой «центр», де збиралися Олег Лишега, Віктор Морозов, Микола Рябчук, Василь Гайдучок, Юрій Винничук, Володимир Кауфман та інші нині відомі люди, мав площу усього 16 квадратних метрів. Родина Чубаїв жила в кімнатці в гуртожитку, яку Грицько облаштував власними руками. А в підвалі поет упорядкував бібліотеку, аби мати де працювати.

З юних років Грицько (саме так він себе називав) був свободолобним. А радянська система таких людей не сприй-

мала. Власне, це й стало головною причиною подальших переслідувань. Чубая не допустили до вступних іспитів у Київський університет через те, що в гуртожитку проголошував антирадянщину та виступав біля пам'ятника Шевченку. Відтоді не міг стати студентом жодного україн-

«На суді над Іриною Калинець Чубай був свідком і заявив, що не згідний з естетичними вподобаннями у поезії Ігоря Калинця. Відтак його почали вважати сексотом.»

ського вишу — абітурієнта з Рівненщини щоразу «провалювали». Як правило, на останньому екзамені Чубаю ставили двійку. Підтвердженням, що це траплялося з подачі кагебистів, є те, що він зміг блиску-

че скласти іспити у Літературний інститут імені М. Горького у Москві.

За якийсь час Грицько оселяється у Львові, знайомиться з Галиною, створює сім'ю. Разом із тим занурюється у мис-

тецький андеграунд. Поет то був безробітним, то працював робітником сцени у театрі імені Марії Заньковецької, вантажником, художником-оформлювачем на ізоляторному заводі. Чубай був знайомий із подружжям Калинців, братами Горинями, В'ячеславом Чорноволом. Хотів видавати журнал, і його мрія збулася — у 1971 році з'явився перший номер самвидавівської «Скрині». Грицькові вірші звучали на «Радіо Свобода», через що на автора тиснув КДБ.

Наступного року разом із місцевими дисидентами зустрічався з Василем Стусом. Збереглися навіть правки, зроблені Василем в оригіналі збірки Чубая «Постать голосу» (згодом її долучили до кримінальної справи Стуса).

За кілька днів заарештували Ірину Калинець. Затримали й Чубая, бо в нього знайшли книжку Дмитра Донцова. На суді над Іриною Калинець Чубай був свідком і заявив, що не згідний з естетичними вподобаннями у поезії Ігоря Калинця. Відтак його почали вважати сексотом, від нього відвернулися. Коло однодумців розпалося. Усе це спричинило глибоку депресію. Поет казав, що його «Вертеп», який захоплювалися, нічого не вартий. Казав, що все потрібно знищити, і палив свої твори. Його «П'ятикнижжя», яке вийшло друком 2015 року, Грицькова дружина Галина врятувала буквально з вогню.

Помер поет у 33 роки, як сам і передбачив. ■

■ Трофеї неоголошеної війни

Фото Сергія НАУМУКА.

В експозиції представлені і прапор білоруських добровольців, і газетки «ЛДНР».

від ДУК та Правого сектору до 51-ї бригади. Працівники музею кажуть, що колекція шевронів найбільша на Волині.

Зацікавить відвідувачів і куток, присвячений воякам «ДНР» — «ЛНР». Окрім двох газет, які вийшли на окупованій території, є тут шеврони терористичних частин на кшталт «Востока» та «Оплота».

— Це ж трофеї. Їх забрали

« В експозиції — шеврони різних українських частин: від ДУК та Правого сектору до 51-ї бригади. Працівники музею кажуть, що колекція шевронів найбільша на Волині. »

ПРОТИТАНКОВУ РЕАКТИВНУ РАКЕТУ МАЮТЬ, А ВОДОПРОВІД І КАНАЛІЗАЦІЮ — НІ...

Якщо ви хочете побачити російсько-українську війну з точки зору історії, то вам пряма дорога у Ковельський історичний музей. Ризикнемо припустити, що цей заклад має найкращу в області колекцію експонатів з війни, що триває. У першу чергу завдяки співпраці з уродженцем Ковеля, полковником Вадимом Дорофеєнком. Останній є ще й керівником пошукового загону «Відродження» і добре розуміє цінну свідчень історії. Тож зумів зібрати і передати до музею чимало матеріальних пам'яток на воєнну тематику

Сергій НАУМУК

Просто перед входом до експозиції — світлини уродженців Ковельщини, які віддали життя за Україну на Донбасі. Поруч — протитанкові та протипіхотні міни, які й досі застосовують на фронті. Зокрема, осколково-загороджувальна протипіхотна вистрибувача міна натяжної дії кругового ураження ОСМ-72 відома серед бійців під назвою «міна-жаба». Одну і ту ж зброю використовують під час бойових дій і як експонат для ілюстрації цих дій. Є й таблички, що попереджають про міни та металеві штири з червоними прапорцями, якими позначають заміновану територію.

Ковельський історичний музей може похвалитися й протитанковою реактивною ракетою «Фагот», переносним зенітно-ракетним комплексом «Ігла», реактивним протитанковим гранатометом «Муха», ручним переносним вогнеметом «Джміль», снарядом від реактивної системи залпового вогню «Смерч». Є й саморобний міномет, який народні умільці зробили із звичайної труби, обжарювача, ніжок та дверної ручки.

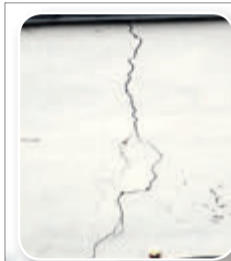
На стіні — прапор 95-ї окремої аеромобільної десантної бригади, у якій служив Вадим Дорофеєнко. Поміж обгорілим автоматом Калашникова із зігнутим від високої температури стволом

та штик-ножем — світлини бійців — уродженців Ковельщини. На підлозі — розплавлений шматок броні бойової машини десанників, у який вплавилися дві гільзи.

А ще повсюди в експозиції шеврони різних українських частин:

Шеврони та каска терористів — трофеї українських вояків.

Фасад приміщення «прикрашає» чимала тріщина.

Від високої температури гільзи вплавилися в обшивку бронетехніки.

Саморобний міномет — зброя періоду першого етапу війни.

працівники — дорослі люди, хоча не дуже то зручно бігати у туалет в якийсь торговий центр чи у міську раду, яка розташована неподалік. А якщо приїжджає екскурсія молодших школярів? Їм теж пропонують піти в туалет через дорогу? За 25 років міська влада так і не спромоглася ліквідувати цей недолік. Усе ж таки йдеться про єдиний музей у Ковелі. Та й загалом він давно потребує ремонту: чимала тріщина пробігла просто по центральному фасаді. Цікаво, скільки ще років міне, поки тут нарешті з'являться водогін та каналізація? ■

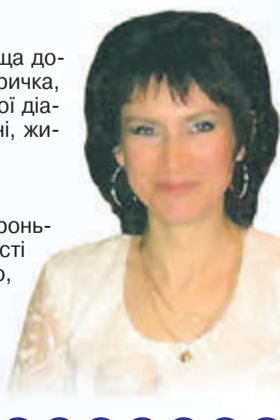
Вітаємо!

Сьогодні 45-річний ювілей святкує найкраща донечка, турботлива мама і дружина, любя сестричка, професіонал своєї справи, лікар ультразвукової діагностики Волинської обласної клінічної лікарні, жителя Луцька

Лілія Леонтіївна БУРДА.

У щасливий день ти народилась, неначе зіронька з'явилась, у наш дім принесла багато радості й тепла. Усі ми тебе вітаємо від душі та віримо, що прийде ангел з небес і принесе із собою три ключі.

Перший ключик — від любові. Любов від Бога, рідних, друзів і батьків. Віримо, що дуже скоро

Ти матимеш сотню цих ключів. Другий ключик — від щастя. І хоч воно не кожному дано, Та скільки б не було багатства, А щастя треба все одно. А третій ключик — найдорожчий. Його до серця ніжно пригорни, Бо третій ключик — від здоров'я, Його найбільше в світі бережи.

З любов'ю та найкращими побажаннями чоловік Дмитро, сини Назар, Антон, сестра Людмила, швагро Володимир, племінник Ярославчик, тато, мама.

Колишній футболіст британець **Девід Бекхем** у рекламі власного бренду **House 99** використав пісню «**Що з-під дуба**» українського етногурту Даха-Браха. Ролик виклав у мережу 9 січня.

■ Біатлон

Жоден інший спортсмен не вигравав чотири «золота» на одній зимовій Олімпіаді — лише Уле-Ейнар Бйорндален в Солт-Лейк-Сіті-2002!

«БІЛА ОЛІМПІАДА» БЕЗ БЙОРНДАЛЕНА — НЕВЖЕ ТАКЕ МОЖЛИВО?!

Восьмиразового олімпійського чемпіона не взяли в Пхьончхан

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Легендарного біатлоніста Уле-Ейнара Бйорндалена, якому 27 січня «стукне» 44, не буде у складі збірної Норвегії на XXIII Зимових Олімпійських іграх у південнокорейському Пхьончхані. Кар'єра цього спортсмена є такою тривалою і такою феноменальною, що це рішення (за великим рахунком, достатньо передбачуване) буквально збурило спортивний світ.

Ймовірно, більшість не байдужих до біатлону людей починали стежити за сходженням його величності Короля біатлону ще... на екранах чорно-білих телевізорів! Адже було це у середині 1990-х років!

Першою його Олімпіадою були «домашні» ігри у норвезькому Ліллегаммері-1994 (історичне перше українське «золото» Оксани Баюл пам'ятаєте?). Щоправда, 20-річний Уле-Ейнар великих успіхів там не досягнув — ще був надто молодим, тож просто набрався досвіду.

Але згодом у його житті буде ще п'ять Олімпіад, на яких він здобуде 13 нагород: 8 «золотих», 4 «срібних» і 1 «бронзову!». Вже в Нагано-1998 норвежець виборює перші «золото» і «срібло». А за чотири роки — в Солт-Лейк-Сіті-2002 — він стає володарем аж чотирьох найвищих олімпійських нагород! У Турині-2006 Бйорндален «скромно обмежився» двома «сріблами» й однією «бронзою». У Ванкувері-2010 здобув «срібло» і своє шосте олімпійське «золото»! А в Сочі-2014 уже 40-річний норвежець робить, здавалося б, неможливе — ще двічі стає олімпійським триумфатором!

Окрім цього, Уле-Ейнар Бйорндален є 20-разовим (!!!) чемпіоном світу, а також володарем 14 «срібних» і 10 «бронзових» нагород світових форумів 1998–2017 років!

Бйорндален шість разів вигравав загальний залік Кубка світу з біатлону (95 перемог лише в індивідуальних

«На шести Зимових Олімпіадах Уле-Ейнар Бйорндален здобув 13 медалей: 8 «золотих», 4 «срібних» і 1 «бронзову»!

гонках — і це не рахуючи 40 «золотих» медалей в естафетах!

Окрім того, Уле-Ейнар трішки «балувався» й лижними гонками — зокрема, має одне «золото» на етапах Кубка світу і з цього виду спорту!

Ну а ще норвезька біатлонна «зірка» має «зіркову» дружину — триразову олімпійську чемпіонку (звісно, з біатлону!), білоруску Дар'ю Домрачеву. Пара побралася 2016-го — того ж року в Мінську в них народилася донька Ксенія. Відверто кажучи, важко й уявити, що може вирости з цієї дівчинки, мама й тато якої «на двох» є володарями 11 «зо-

лотих» олімпійських медалей у біатлоні... І це ще не межа — Домрачева у Пхьончхані таки іде!

Звісно, Уле-Ейнар Бйорндален мріяв потрапити й на свою сьому Олімпіаду. Проте продемонстровані ним цього сезону результати на етапах Кубка світу свідчили про інше: час бере своє. Тож 44-річного короля біатлону в Пхьончхані таки не буде. Хоча сам Уле-Ейнар, коментуючи своє непотраплення в олімпійську збірну, дещо ображено заявив: якби поїхав — без медалі точно б не повернувся! Мовляв, у мене ще був час набратися належну форму!

В одному можна не сумніватися: білоруска Домрачева на біатлонних трасах Пхьончхана бігтиме і за себе, і за того норвезького хлопця!

Та й сам Уле-Ейнар Бйорндален ще цього сезону — буквально днями на Чемпіонаті Європи і на березневих, вже «післяолімпійських» етапах Кубка світу — може присоромити скептиків і довести: його величність навіть і в 44 — ще о-го-го!

ДО РЕЧІ

А про білоруску Домрачеву у ці дні говорить біатлонний світ. На 6-му етапі Кубка світу в італійському Антхольц-Антерсельві на останніх десятках метрів гонки переслідування Дарія, борючись за «срібло», зламала палицю італійки Доротей Вірер. Проте, отримавши колосальну перевагу над опоненткою, білоруска не скористалася з цього, а залишила боротьбу, дозволивши італійці фінішувати другою.

«Я наступила на палицю в фінішному створі, і, на мій погляд, було б нечесно боротися зі спортсменкою без палиці, яку вона втратила практично з моєї вини», — пояснила свій вчинок Дар'я Домрачева.

І таке благородство оцінило, напевне, й небо. Адже в неділю Дарія Домрачева триумфувала, здобувши «золото» мас-старта! Недарма ж кажуть: зроби добро — і воно повернеться до тебе сторицею. ■

«Муж та жона — одна сатана!» — медалями у цій сім'ї можна хоч греблю гатити...

■ Знай наших!

«У тролейбусі старшому, звісно, поступлюся. А за дошкою — дам «прикурити»!»

Про Сашка Волоха вже почули у шаховому світі

Формула успіху 13-річного кандидата в майстри спорту — у постійній роботі над собою і наполегливих тренуваннях

Ігор ДЗЮБАК

Обдарований юнак живе та навчається у місті Ківерці. Прищепив Сашку Волоху любов до гри в шашки дідусь. З часом Олександр почав приїждати до Луцька у клуб «Біла тура» комунального закладу Луцький МЦФЗН «Спорт для всіх» Луцької міської ради до професійного тренера Миколи Проскурівського, який показав йому глибину та тонкощі гри. І поступово стали приходити перемоги. Юнак уже займає призові місця як в дорослих, так і в дитячих турнірах.

Нова перемога чекала на волинянина вже цьогоріч — на міжнародному турнірі з шашок-64, що проходив в місті Турка Львівської області 10 — 14 січня. У змаганнях взяли участь 25 команд з України (Київ, Турка, Ківерці, Іршава, Вінниця), Білорусі (Мінськ, Слоним) і Молдови (Бендери).

12 учасників (2000 року народження та молодші) змагалися в особистому турнірі з класичних шашок (виділяється 40 хвилин на партію), де Олександр здобув II місце, набравши 11 очок із 14 можливих. Поступився лише представнику Молдови Долапчи Максиму, а активі якого 13 очок.

«Прищепив Сашку Волоху любов до гри в шашки дідусь.»

Волинський юнак спробував свої сили і у бліц-турнірі (дається по 3 хвилини на партію + 2 секунди на хід кожному учаснику). Тут гра набуває зовсім іншого характеру, адже свої знання потрібно продемонструвати за мінімум часу. І знову ківерчанин влучив «у яблучко»! В Олександра Волоха — III місце (10 очок із 14 можливих), II-е — у киянина Олександра Гриненка (12 очок) і перше знову в Долапчи Максима із Молдови (13 очок).

Переможці та призери були нагороджені кубками, медалями, грамотами, цінними подарунками та солодощами. Варто висловити велику подяку організаторам за проведену велику роботу. Адже, крім спортивної частини, для всіх учасників змагань було організовано змістовний відпочинок. Вони відвідали музеї міста Турка — «Бойківщина» та «Героїв АТО», прикордонну заставу та Західний реабілітаційно-спортивний центр Національного комітету спорту інвалідів України в селі Яворів, де мали змогу покатися на канатно-крісельній дорозі та почастилися смачним обідом. Учасники мали змогу подивитися районний конкурс вертелів і взяли участь у щедруваннях на Старий Новий рік, за що отримали солодощі.

Тепер хлопець готується до змагань з шашок між командами школярів і ветеранів, що пройдуть 27 січня, а також до відкритого бліц-турніру з шашок до Дня Соборності України — 28 січня. Ці змагання відбудуться в Луцьку у приміщенні клубу «Біла тура» (вул. Будівельників, 11). Побажаймо юному спортсмену взяття нових висот! ■

SUDOKU

Правила нескладні: заповніть порожні клітинки цифрами від 1 до 9 так, щоб у кожному рядку і кожному стовпчику не було двох однакових цифр.
Леонід МАНЧИНСЬКИЙ.

2	5					1	6
	3				6		7
1			5			2	
				8	1		
4							7
		3	9				
		1	7			6	
4			5				8
5	6					9	4

2	7	8	3	4	1	5	6	9
1	4	5	9	6	8	3	7	2
9	3	6	2	7	5	4	1	8
7	6	9	5	1	2	8	4	3
4	2	1	6	8	3	7	9	5
8	5	3	7	9	4	1	2	6
6	8	7	4	5	9	2	3	1
3	1	4	8	2	6	9	5	7
5	9	2	1	3	7	6	8	4

ВІДПОВІДІ
НА КРОСВОРД
SUDOKU,
ОПУБЛІКОВАНІЙ
18 СІЧНЯ

■ Доброта врятує світ!

Представники місії «Сонце любові» з молоддю Української церкви християн віри євангельської.

Федором Кривчуком звершили молитву, а потому заслухалися чудовим звучанням молодіжного хору, музичного ансамблю, співом окремих виконавців і віршами декламаторів. Акторською майстерністю у дійстві «Різдвяна ніч» подивували театрали, які цим мистецтвом захоплюються, займаючись одночасно у недільній школі. Із найздібнішими здійснює постановки Андрій Кмита.
На цих гостинах є доброю

«Чудовою на цих гостинах називають традицію передавати з рук у руки мікрофон, аби кожен міг розповісти про свою мрію.»

І ЛЮДЯМ ПІДВЛАДНІ ДИВА

У час Новорічно-Різдвяних свят Українська церква християн віри євангельської міста Горохова вже багато років поспіль запрошує дітей і дорослих із благодійної місії «Сонце любові» на незабутнє урочисте дійство

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

У Домі молитви на гостей чекають приємні дива, на які людям заповідав

бути щедрими їхній Творець: посеред милозвучних колядок, ліричних співанок, мелодійної музики і змістовних віршів розцвітають

любов, милосердя і доброта. Так було і цього разу. У чималій світлиці десятки учасників свята різного віку

почувалися затишно і комфортно, спілкувалися невимушено і щиро. Найперше із дияконом церкви та ведучим зустрічі

традицією передавати з рук у руки мікрофон, аби кожен міг розповісти про свою мрію, сказати гарне вітання, висловити побажання і звернутися до людей і до Господа словами, які просяться з душі у щирому, доброзичливому товаристві. Наговорившись, наситившись духовним, традиційно посмакували ситним святковим обідом.
Не хотіли розходитися, настільки захопилися конкурсами, вікторинами, іграми. І додому поверталися не з порожніми руками — з подарунками! ■

Вітаємо!

20 січня відсвяткував ювілейний день народження найкращий тато, дідусь, прадідусь

Леонід Федотович НАЗАРЧУК,

житель села Рудники Маневицького району.

*Літа цвіли не просто цвітом,
А проростали у труді.
Дорослими вже стали діти,
А ви душею молоді.*

*Пливуть літа, мов тихі води,
І вже минає 70.*

*Хоч як прожитих років шкода,
Та не повернути їх назад.*

*Хай щастя панує у вашому домі
І радість у ньому живе.*

*Здоров'я міцного і щирої долі
Хай Бог посилає і вас береже.*

З повагою, шаную та любов'ю сини, невістки, внуки, правнучка.

Ювілейний день народження завітав до дорогої матері, дружини, дочки та бабусі

Галини Яківни ЯЩИК,

жительки села Серхів Маневицького району.

Нехай оптимізм, віра, надія допомагають долати труднощі, а тепло та затишок рідної оселі надійно захищають від негараздів.

*Сьогодні рівно 60 у вашому житті минає,
А скільки їх ще на шляху,
Про це ніхто не знає.*

*Тож зичимо в здоров'ї вік довгий прожити,
Щоб усіх на сторіччя могли запросити.*

*Щоб у мирному небі вам сонце всміхалось,
А всі ваші мрії та плани збувались.*

*Хай здоров'я, щастя і достаток
Сиплються, як липи цвіт,
Хай малює доля з буднів свято,
А Господь дарує ще багато літ.*

З повагою та любов'ю мама, чоловік, доньки, сини, зяті, невістки, внуки.

ОГОЛОШЕННЯ

3 лютого 2018 року о 16-й годині в Залізницькій ЗОШ I-III ступенів імені Івана Пасевича Любешівського району відбудеться ювілейний вечір, присвячений 170-річчю школи. Запрошуємо випускників **1958, 1968, 1978, 1988, 1998, 2008 років**, педагогів та інших працівників школи.
Адміністрація школи.

ПОСТІЙНО КУПУЄМО РОГИ ОЛЕНЯ ТА ЛОСЯ за найвигіднішими цінами. Запрошуємо до співпраці заготівельників на вигідних умовах.

ДОСТАВКА ПРОДУКЦІЇ ЗА РАХУНОК ПОКУПЦЯ.

Тел.: **066-9498003, 096-6918471.**

ЧАС БУТИ ПРОФЕСІОНАЛОМ

Військова частина 1141 Національної гвардії України в місті Луцьку запрошує громадян України на військову службу за контрактом на посади рядового, сержантського та старшинського складу. Вимоги до кандидата на військову службу:

- від 18 років до граничного віку перебування на військовій службі (жінки до 40 років);
- освіта не нижче повної загальної середньої;
- фізично та психологічно здорові;
- відсутність судимостей.

За детальною інформацією просимо звертатися за адресою: м. Луцьк, вул. Карпенка-Карого, 3, тел.: (0332) 28-12-76 або 067 48 27 358.

Оголошуємо набір військовослужбовців запасу та громадян, які не проходили військову службу, але яким виповнилось 18 років, на військову службу за контрактом у резерві військової частини 1141 Національної гвардії України.

Резервісту гарантується: збереження місця роботи, збереження середньої зарплати. Збори проводяться раз на рік.

Резервісту виплачується: грошова виплата за 30 днів підготовки; одноразове грошове заохочення за підсумками року.

За детальною інформацією просимо звертатися за адресою: м. Луцьк, вул. Карпенка-Карого, 3, в/ч 1141. Тел.: (0332) 28-12-76 або 067 48 27 358.

РОБОТА В ПОЛЬЩІ

На роботу в Польщу терміново потрібні зварювальники. Офіційне працевлаштування, гідна оплата праці, безкоштовне житло.

Тел. у Луцьку: **066-231-08-08, 098-724-44-98, 050-140-55-47.**

Ліцензія № 911 від 30.05.2017 Мінсоцполітики України.

Продаємо смачні яблука різних сортів зі сховища, ціни від 7 грн/кг (с. Грибовиця, Іваничівський р-н). Тел.: **0938420537, 0963842219.**

ФРАНЦУЗЬКІ НАТЯЖНІ СТЕЛІ **Стеля**

якісно швидко надійно

(097) 473-10-69
(095) 479-05-96

stelia.in.ua
info@stelia.in.ua

НЕРУХОМІСТЬ

- Продається однокімнатна квартира у Луцьку (просп. Соборності, цегляний будинок, 6 поверх, житлова площа — 39 кв. м). Тел. 099 01 41 375.
- Продається 3-кімнатна квартира (82.5 кв. м) у центрі Луцька (або обмінюю з платою на 1-кімнатну). Тел.: 09562 17648, 09943 04487, 067 13 55 063, 06673 29 160.
- Продається у с. Підгайці Луцького району кімната у гуртожитку (32 кв. м, можна під комерційну діяльність). Тел.: 09662 14316, 09933 68 120.
- Продам (або обмінюю) хату у с. Старий Чорторийськ Маневицького району. Є присадибна ділянка (10 соток). Лікувальна джерельна вода, зцілюючий образ Богородиці. Поруч — магазини, лікарня, аптека, автобусна зупинка. Власник. Тел.: 0663530483, 0979650579.
- У с. Суховоля Луцького району продається цегляний будинок (71 кв. м, є хліви, погріб, колодязь, 50 соток городу). Ціна 320 000 грн. Тел.: 066 84 59 765, 050 13 55 196.
- Продається у с. Тарасове Луцького району цегляний житловий будинок (утеплений, центральна каналізація, є газ, літня кухня, льох, теплиця, два гаражі). Зручний доїзд. Тел.: 067 33 28 386, 098 05 05 204.
- Недорого продається у с. Мирне Горохівського району дерев'яний будинок (газифікований, пластикові вікна). Є хлів, літня кухня, льох, криниця, 0.15 га городу. Зручний доїзд. Тел. 095 90 84 640.
- Продається будинок у с. Привітне Локачинського району. Ціна договірна. Тел. 095 40 73 502.
- Терміново продається газифікований дерев'яний будинок (с. Бережанка Горохівського району). Є літня кухня (газифікована), вода (на подвір'ї), погріб, хлів, клуня, 51 сотка землі, садок. Усе приватизоване. Ціна договірна. Зручний доїзд. Тел.: 050 24 69 802, 099 19 97 628.
- Продається цегляний будинок (68,2 кв. м, 4 кімнати) з цегляними надвірними спорудами. Є газ, електрика, центральне водопостачання, свердловина, парове опалення, 50 соток землі (с. Грибовиця Іваничівського району). Ціна 350 000 грн. Тел. 067 99 69 425.
- Терміново продається у центрі м. Рожище половина будинку (3 кімнати, кухня, ванна). Зроблений євроремонт, усі зручності. Є земельна ділянка (4 сотки). Тел. 066 00 18 595.
- Терміново продається садиба в центрі смт Ратне. Є газифікований будинок, земельна ділянка, прибудинкові споруди. Ціна договірна. Власник. Тел.: 095 69 79 199, 097 82 67 418.
- Продається земельна ділянка під забудову (м. Ківерці). Тел. 099 02 78 610.

АВТОРИНОК

- Продається автомобіль «Фіат Дабло», 2001 р. в., червоний колір, у доброму стані. Тел. 099 18 99 471.
- Продається одновісний причіп (2.5x1.7), заводська база («кухня військова»), перероблений. Тел. 067 27 58 881.
- Продається легковий автомобіль «Пежо Партнер», 2009 р. в., 1.6 дизель, срібний колір, кондиціонер, круїз-контроль, електропакет. Ціна 238 000 грн. Торг. Тел.: 097 16 49 430, 067 80 12 801.
- Куплю автомобіль у будь-якому стані (на українській реєстрації, нерозмитнений, можливо після ДТП, кредитний, розкомплектований, проблемний). Тел.: 099 73 74 388, 098 91 93 799.

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел. 72-39-32 E-mail: volyn10@i.ua

Повідомляємо читачам, що ціна приватного оголошення у газеті «Волинь-нова» — **25 гривень за одне найменування + 5 гривень, якщо ви бажаєте розмістити на нашому сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети»**. Вартість оголошень про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **70 гривень за один раз публікації + 15 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послугу — **70 гривень + 15 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою + **25 грн (за сайт + 25)**. Вартість оголошення про згубу — **25 грн + 5 (за сайт)**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Продається зернозбиральний комбайн «Клаас Протектор», шир. жатки — 3.70, двигун — 6 циліндрів перкінс, січкарня, гаражне збереження. Тел. 066 96 94 045.
- Продам міні-трактори (японського виробництва): «Кубота», «Янмар», «Ісеки», «Хіномото», «Мітсубісі» (від 17 до 80 к/сил). Повний пакет документів, без використання в Україні (фреза у подарунок). Можлива доставка. Тел.: 097 76 27 586, 050 56 17 800, 096 74 51 932.
- Продається трактор Т-25 (з інвентарем). Тел. 068 72 54 213.
- Продам: сівалки кінні та тракторні на 15, 17, 23, 26, 30 анкерів, а також сівалки з баком на міндобриво, копачки «Кухман» (на дві шмиги), «Шмутцер», картоплезбиральний комбайн «Хассія». Тел.: 096 85 85 455, 098 11 67 547.
- Продається трактор Т-25 у доброму стані (привезений з Польщі). Тел.: 050 28 69 222, 097 14 20 540.
- Продаються трактор Т-40 (ведучий передок), кабіна Т-25. Тел.: 067 36 26 224, 096 44 13 416.
- Продається комбайн «Клаас Консул» у доброму стані (шир. жатки — 3 м). Тел. 066 11 07 345.
- Куплю навантажувач КУН (можна запчастинами). Тел. 066 12 96 842.
- Продається трактор ДТ-75 (Локачинський район). Тел. 098 52 24 089.
- Продається у Любешівському районі трактор Т-25 у дуже доброму стані (привезений з Польщі). Тел.: 098 64 06 233, 066 34 56 267.
- Продається у дуже доброму технічному стані трактор Т-25 (привезений з Польщі). Доставка безкоштовна. Тел.: 066 47 09 124, 097 12 77 234.
- Продається у Любешівському районі трактор Т-40 АМ. Можлива доставка. Тел.: 097 12 77 234, 066 47 09 124.
- Недорого продається трактор Т-40 АМ у дуже доброму технічному стані. Тел.: 066 34 56 267, 098 64 06 233.
- Терміново продається трактор Т-25, неперфарбований, новий стартер, розподільник, гума — 80% залишку. Ціна 70 000 грн. Тел. 066 38 05 887.
- Продається трактор ЮМЗ у доброму стані (м. Горохів). Тел.: 096 16 24 287, 050 95 15 625.
- Недорого продається трактор Т-40 АМ, 1992 р. в., дозатор керма, на стартері, у дуже доброму стані. Тел. 096 80 48 733.
- Продається трактор ЮМЗ-6 АКЛ, велика кабіна, у доброму робочому стані. Ціна 70 000 грн. Тел. 096 72 22 134.
- Продається трактор МТЗ-82, нова гума, є документи, у дуже доброму стані. Недорого. Тел. 066 38 05 882.
- Продається трактор МТЗ у доброму

робочому стані (є документи). Тел.: 050 53 95 710, 098 63 05 257.

- Продаються: трактори Т-25, МТЗ, зернозбиральні комбайни, дискові борони, роторні косарки, обприскувачі, саджалки, сівалки, плуги та плуги оборотні, культиватор для міжрядного та сучільного обробітку, картоплекомбайни, фронтальний навантажувач до МТЗ, телескопічні навантажувачі, гноєрозкидачі, шпагат «Юта», ґрунтофрези, зерношнеки, прес-підбирачі, шини до тракторів, твердопаливні котли «DEFRO». Тел.: 097 23 95 170, 066 72 14 192.
- Продається причіп 2 ПТС-4. Тел. 067 14 21 204.
- Продається трактор Т-25 (привезений з Польщі) у доброму стані. Недорого. Тел.: 096 42 90 426, 067 79 08 629.
- Продається різна с/г техніка: дискові борони, плуги, прес-підбирачі, обприскувачі, культиватори, картоплесаджалки, картоплекопачки, сівалки, сіногарабарки, розкидачі міндобрив, косарки роторні, ґрунтофрези, млини, а також запчастини та комплектуючі. Тел.: 067 47 87 264, 095 00 50 455, 095 81 59 912, 096 34 46 777.

РІЗНЕ

- Продаються газові колонки (б/в) «Junkers» і «Electrolux» у доброму стані. Тел.: 096 62 14 316, 099 33 68 120.
- Продам люстру (5 плафонів, скло, колір - кава з молоком, перламутр. Ціна 500 грн), бра (2 скляних плафони. Ціна 200 грн). Тел.: 050 28 52 044.
- Продам мішки (з-під цукру). Тел. 050 90 40 825.
- Продам піноблоки (20x30x60, 12x30x60) та шлакоблоки. Можлива доставка. Тел.: 099 44 51 353, 067 72 82 946.
- Продам: жом, дрова, пісок, відсів, щебінь (різних фракцій), камінь формак, блоки будівельні, цеглу. Доставлю пиломатеріали (вантажопідійомністю до 10 тонн). Тел. 050 37 81 998.
- Продам: торфобрикети, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом, у мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.
- Продам: жом, торфобрикети, цеглу вогнетривку (нову та б/в), шифер (б/в), пісок, щебінь, відсів, керамзит, цемент, вапняк (на вимостку дороги), глину, землю (на вимостку), гній коров'ячий. Вивезу сміття. Доставка автомобілем ЗІЛ (самоскид). Послуги міні-навантажувачем «Бобкат». Тел.: 096 80 00 567, 050 72 27 271.
- Продам: дрова рубані (твердої породи), торфобрикети, цеглу білу та червону (нову та б/в), пісок, щебінь, відсів, шифер (б/в), глину, чорнозем. Доставка. Послуги навантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.
- Продам: торфобрикети, вугілля (сортове і рядове). Послуги автомобілем (самоскид). Тел.: 050 43 84 608, 098 48 13 899, (0332) 72-28-66.
- Продам: жом, пісок, щебінь, цеглу,

відсів, чорнозем, дрова, торфобрикети, будівельний камінь, торфобрикети, глину, землю (на вимостку), цемент. Вивезу сміття. Послуги автомобілем ЗІЛ (самоскид), міні-навантажувачем «Бобкат». Тел.: 050 60 97 986, 098 91 25 884.

- Терміново продається тільна королева с. Охотин Луцького району. Тел.: 097 16 77 001.
- Продається тільна другим телям королева. Ціна 16 000 грн (Маневицький район). Тел.: 096 08 19 763, 050 53 54 518.
- Продається кобила (Луцький район). Тел.: 067 96 73 400, 068 33 58 602.
- Продається молода лошиця (Локачинський район). Тел. 098 79 25 953.
- Куплю корів, биків, коней, телят. Тел. 068 91 57 460.

- Продається молодий кінь (с. Мстишин Луцького району). Тел.: 050 14 79 803, 097 13 85 535.

- Куплю ВРХ (корів, биків, телят), лошат, коней (дорізи). Тел.: 050 18 64 979, 097 09 72 211.

- Куплю коней, ВРХ. Тел. 098 25 75 859.
- Куплю: ВРХ, коней, биків, дорізи. Дорого. Тел.: 098 58 76 653, 050 19 32 639.

- Куплю теля (живою вагою). Тел. 098 28 15 167.

- Продаються кури-бройлери (3 кг). Ціна 100 грн/шт. Тел.: 096 81 89 711, 063 79 98 967.
- Куплю: пшеницю (2, 3, 6 класу), ячмін, тритикале, жито, гречку, ріпак, сою, горох, кукурудзу, овес, цукор, половинки або відходи ріпаку, пшениці, ячменю, сої, кукурудзи (наявність аналітичної карти, від 40 тонн). Тел. 098 06 96 276, 098 52 12 186.

ПОСЛУГИ

- Виконую внутрішні роботи (гіпсокартон, шпаклівка, мозаїка та ін.) у межах Горохівського району. Тел. 096 89 86 406.

- Пробую свердловини. Ремонтую, діагностую, встановлюю міні-башти, глибинні насоси, труби свердловинні. А також продаю бочки пластмасові на 100-150-200-240-1000 л («куби»), 4-сезонну тепличну плівку (шир. — 6, 8, 12 м, польське виробництво). Тел.: 050 67 09 075, 097 48 24 071.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМИ

- Загублений державний акт на право власності на земельну ділянку (серія ЯД, № 341496), виданий Городищенською сільською радою від 12.03.2009 р. на ім'я Чуцько Микола Федорович, вважати недійсним.
- Загублене посвідчення учасника аварії на ЧАЕС (серія Б, № 181408), видане 20.11.1993 р. на ім'я Любчик Олександр Степанович, вважати недійсним.
- Загублене посвідчення дитини з багатодітної сім'ї, видане Луцькою міською радою на ім'я Гезун Павло Миколайович, вважати недійсним.
- Загублене свідоцтво на право власності на житло (№ 306-р/20), видане відділом з приватизації житлового фонду виконавчого комітету Луцької міської ради народних депутатів від 28.05.1998 р. на ім'я Лемехов Георгій Олександрович, Лемехова Валентина Григорівна, вважати недійсним.
- Загублений студентський квиток, виданий деканатом географічного факультету Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки на ім'я Цюпич Оксана Сергіївна, вважати недійсним.
- Загублений державний акт на право власності на земельну ділянку (серія ЯМ, № 480351), виданий Шклинською сільською радою на ім'я Кісілюк Ніна Іванівна, вважати недійсним.

СУДОВІ ОГОЛОШЕННЯ

У Луцький міськрайонний суд Волинської області за адресою: м. Луцьк, вул. Конякіна, 3, каб. № 103 на 11 год. 30 хв. 1 лютого 2018 року в якості відповідача у справі за позовом ПрАТ «Волиньобленерго» в особі Луцької міської філії до Михайлової Наталії Олексіївни про стягнення збитків, заподіяних внаслідок порушення правил користування електроенергією для населення викликається Михайлова Наталія Олексіївна.

Відповідач має право подати свої докази чи заперечення проти позову або повідомити про них суд.

У разі неявки відповідача справа буде розглядатися у його відсутності.

ВІБРОБЛОКИ (11 грн/шт)**ГАЗОБЛОКИ (985 грн/м³)****від виробника**
Організуємо доставку.

Тел.: 066-897-96-96, 067-116-11-44.

ПАМ'ЯТАЄМО, ЛЮБИМО, СУМУЄМО

П'ять років тому відійшов у Вічність наш добрий тато, дідусь і прадідусь, любий Стьопця —

Степан Олексійович ШОСТАК,

якого з тугою і вдячністю у серцях цими днями поминає вся родина Шостаків-Яблончуків.
*Наче сад весняний, цвів для нас на світі,
 Наче сад осінній, плодоносив сам.
 Серце твоє добре й руки працюватимуть
 Лиш добро і щастя вік творили нам.
 Серденько сльозиться світлою журбою,
 Ангели співають, свічі мерехтять:
 Нині на молитві знову ми з тобою,
 А над нами сходить Божа благодать.*

Головний лікар Луцького клінічного пологового будинку М.М. Токарчук, колектив та профком цього медичного закладу глибоко сумують з приводу смерті лікаря пологового будинку

Вікторії Олексіївни ДМИТРУК

та висловлюють щире співчуття родині покійної.

Світла і вічна їй пам'ять.

■ **5 хвилин для душі**

ТОЙ СНІГ МАВ СМАК МЕРЗЛИХ ЯБЛУК ІЗ СУСІДНЬОГО САДУ...

Їхніми стежками, що згубились між зорями, ступає зима. Хурделиці замели давні мрії. Перемели роки... А січень, як і колись, пахне мандаринами і новоріччям. На слизькій дорозі сковзаються зорі. Хтось залишає на снігу сліди, хтось їх шукає. Вітри перебирають промерзле гілля на деревах, мов струни химерних арф...

Ольга ЧОРНА

Колісь вони гадали: що є на зворотному боці місяця. Тепер

знають: там — їхнє майбутнє, яке не збулося. Бо ні Він, ні Вона не відають, яким би воно могло бути. Колісь сніг мав для

них смак мерзлих яблук із сусіднього саду. Мороз пахнув теплим димом, який здіймався зі старих сільських коминів: тоді

в грубках палили дровами і соломою. На холодному розмальованому візерунками вікні Вона писала Його ім'я. Потім «стирала» своїм подихом, щоб ніхто не побачив. А Він поспішав до Неї через кучугури снігів, які, здавалося, сягали стріхи і неба... Тепер життя вплело у Його волосся ранню сивину. У її долю — дороги. Десь посеред світу зустрічаються їхні спогади.

Тепер життя вплело у Його волосся ранню сивину. У її долю — дороги. Десь посеред світу зустрічаються їхні спогади.

вину. У її долю — дороги. Десь посеред світу зустрічаються їхні спогади. А в сні приходять січень — молодий, закоханий...

Він і досі шкодує, що не вберіг їхнього кохання. Бо те, друге, стало його болем і зневірою.

Вона поклала їхні почуття на мольберт. Зима на її картинах особлива: сумна і весела, холодна і тепла. Її гріють дими зі старих коминів. І смутком лягають під старою яблунею дві тіні, руки яких тримають одне мерзле яблуко... ■

■ **Смачного!**

Вечеря на «раз, два, три!»

Сучасним жінкам хочеться всюди встигнути: і на роботі не пасти задніх, і оселю не занедбати, і годувати своє семейство ситно і смачно. Принаймні в останньому допоможе наша добірка рецептів на щодень

КУРЯЧІ ФРИКАДЕЛЬКИ З ГАРБУЗОМ

Ці запечені у духовці м'ясні кульки з додаванням такого корисного овоча стануть чудовим доповненням до будь-якого гарніру. Їх приготування займає зовсім небагато часу, а результат — пальчики оближеш

Інгредієнти: 300–400 г гарбуза, 400 г курячого фаршу, 1 яйце, 1 цибулина, 2 зубчики часнику, 50 г твердого сиру, сіль, перець, кайенський перець, петрушка; для соусу — 1 цибулина, 2–3 свіжих помідори (або 2 ст. л. томатної пасты), трохи води, сіль, перець — за смаком.

Приготування. Духовку розігріти до 180–200 градусів. Гарбуз натерти на крупній тертці, сир — на дрібній. Цибулю нарізати кубиками, часник пропустити через прес.

Зелень дрібно посікти. Змішати разом фарш, гарбуз, зелень, цибулю, часник, яйця, сир. Додати сіль, перець і все добре вимішати. Сформувавши фрикадельки і викласти їх у форму для запікання. Для соусу нарізати дрібно цибулю, додати помідори (або пасту), трішки води, сіль, перець і тушкувати кілька хвилин. Полити зверху фрикадельки соусом і запікати приблизно 30 хвилин.

РУЛЕТ ІЗ ШИНКОЮ ТА СИРОМ

Ця страва — з розряду «швидко і просто, але апетитно»

Інгредієнти: тісто для піци, 8–10 скибочок шинки, 8–10 скибочок салами, 8–10 скибочок пепероні, по 8–10 скибочок моцарели і твердого сиру, 8–10 листочків базиліку, 1 ст. л. оливкової олії, 1 ч. л. орегано, томатний соус.

Приготування. На деко, застелене папером для випічки, викласти тісто для піци, попередньо розкачавши його в прямокутний пласт, на нього, чергуючи, — шинку, салами і пепероні. Наступним шаром розкла-

дити сир, базилік, потім знову сир. Гострим ножом зробити надрізи з обох боків прямокутника і переплетіть їх, щоб вийшла косичка. Збризніть оливковою олією і присипте орегано. Випікайте 15 хвилин при 200 °С. Подавайте з томатним соусом. ■

))) Анекдоти

))) :)) :)) :))
— Чого це в тебе рука забитована?
— Та це я вчора дятла з долоні годувала...

:)) :)) :))
— Кохана, я взяв квитки в театр!
— Чудово, любий! Я вже починаю збиратися...
— Правильно, починай — спектакль завтра!

:)) :)) :))
Зустрічаються два фармацевти. Один хвалиться: — Я винайшов новий препарат!
— Ефективний?
— Дуже! От тільки ще ніяк не збагну, від якої хвороби...

:)) :)) :))
Найкращий друг — це кіт. Він ніколи не дорікне тобі, що ти жереш поночі. Він буде жертви разом із тобою. ■

Відтепер читаємо нас по-новому:

ВІКТОРОК — «Волинь-нова» (16 сторінок);
ЧЕТВЕР — «Волинь-нова» (24 сторінки);
П'ЯТНИЦЯ — «Цікава газета на вихідні» (16 сторінок).

А на сайті — volyn.com.ua — цілодобово!

«Цікава газета на вихідні»

Відтепер нас можна передплатити у будь-якому поштовому відділенні України

Цікава — до кави!

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ:
1 місяць — 11 гривень
3 місяці — 33 гривні
6 місяців — 66 гривень

Передплатний індекс для Волині — 60304, для Рівненщини — 60312, для решти України — 60307

У комплекті з «Волинню-новою» — значно дешевше!

ЧИТАЙТЕ У ЧЕТВЕРГОВІЙ «ВОЛИНІ-НОВІЙ» ЗА 25 СІЧНЯ

- «Дифтерія прийде обов'язково, це не кір, це набагато гірше...»
- Крик болю із глибинки: «Це знущання над нами, ми відрізані від світу!»
- Волинська Дюймовочка стала на рушничок щастя
- Невідомі подробиці: як «брали» сотника Петра Гудзоватого
- Збулося прокляття — і паніка-дило впало під час освячення храму
- Яку погоду на 2018 рік прогнозує народний синоптик із Камеля-Каширського?

ЧИТАЙТЕ У «ЦІКАВІЙ ГАЗЕТІ НА ВИХІДНІ» У П'ЯТНИЦЮ, 26 СІЧНЯ

ЦІКАВА Газета на вихідні

- Чоловік без рук і ніг став мільйонером і... багатодітним батьком
- На знак протесту проти русифікації підпалив себе
- Звідки беруться справжні жінки?
- Як уберегтися від гіпнозу зловмисників
- Схема вишивки, поради для справжніх господинь, медична шпальта, ціла сторінка рецептів найсмачніших страв і неймовірна історія в рубриці «Так ніхто не кохав»

Дорогі читачі, щоб зустрічатися ТРИчі НА ТИЖДЕНЬ, зверніться, будь ласка, до вашої листоноші — і вона оформить передплату!

Волинь заснована 27 вересня 1939 року. Газета виходить двічі на тиждень: у вівторок і четвер.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі газети «Волинь-нова»

ЗАСОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

НАША АДРЕСА:
43025, Луцьк, просп. Воли, 13
volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Приймальня 72-38-94	ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ
Заступники головного редактора Уліцький Василь Михайлович 72-38-89 Світликівська Галина Йосипівна 72-20-07 Рузак Петро Макарович 72-38-94 Римар Микола Анатолійович 72-38-94 Научук Сергій Васильович 72-51-02	Місцевого самоврядування і сільського життя Гарбарчук Костянтин Володимирович 72-51-02
Відповідальний секретар Трофимчук Тамара Сергіївна 72-51-02	Інформації Козюла Мирослава Павлівна 72-61-21
Заступники відповідального секретаря Харчук Олена Андріївна 72-06-66 Баніда Олеся Андріївна 72-06-66	Соціального захисту Сомова Євгенія Володимирівна 72-38-94
Головний художній редактор Міщук Олександр Ярославович 72-06-66	Економіки Лісова Алла Степанівна (244) 3-11-78
Головний бухгалтер Вдовиченко Тамара Федорівна 72-71-07	Освіти і культури Занюк Лариса Віталівна 72-38-94
	Реклами і маркетингу Борох Сергій Іванович 77-07-70
	Листів і зв'язків із читачами Снічук Христина Миколаївна 72-38-94
	Приватних оголошень Тимошук Руслана Борисівна 72-39-32
	Спеціальний кореспондент Власюк Людмила Миколаївна 72-38-94
	Фотокореспонденти Філюк Олександр Миколайович 72-06-66 Дурманенко Олександр Олександрович 72-06-66

ТзОВ «Газета «Волинь»
п/р 26008055520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440
ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний.
Обсяг 4 друк. аркуші
ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:
Волинь — 61136,
Рівненщина — 61615
Регстраційний номер
КВ 22901-12801 ПР 15.09.2017 р.
Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»,
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:
(0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

тираж 38750. зам. № 53